

אוצרות התורה

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

כ' באלול תשפ"ה | שבת קודש | גלוז 166

פרשת כי תבוא

מן העל"ג חכם בעירו שמואל'י שליט"א

בְּרוּךְ פְּרִי בְטֶנֶה וּפְרִי אֲדָמָהּ וּפְרִי בְהֶמְתָּהּ
שֶׁגַר אֶלְפִיךָ וְעִשְׁתֹּרוֹת צֹאנֶךָ.

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	ציצית	ר"ת
18:13	18:53	19:23	20:08
18:33	18:53	19:22	20:08
18:32	18:52	19:22	20:07
18:31	18:51	19:21	20:06

*כמנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - כ"א אלול

כא. רבי נסים כדורי חזן, מח"ס מעשה נסים, תשל"ב | רבי יצחק אשכנזי בן הראשל"צ רבי אברהם אשכנזי | רבי יהונתן אייבשיץ, מח"ס ישרות דבש, תקכ"ד | רבי ברוך יצחק לוין, ראש ישיבת מקור חיים, תשמ"ט | רבי חי מייזון ממקובלי טריפולי, מח"ס באר לחי, תרמ"ה | רבי אברהם יעקב זלזניק, ר"י עץ חיים, תש"ע

יום שני - כ"ב אלול

כב. רבי יוסף חיים הכהן, מח"ס מנחת כהן | רבי אליהו חיים אבולעפיה | רבי אהרן אביחצירא בן אביר יעקב, קבור בתלזואת במרוקו | רבי אליהו אילוז, מח"ס יש מאין | רבי פנחס רבינוביץ אב"ד קינצק | רבי יהודה הכהן שמחון חבר בי"ד ארפוד מרוקו

יום שלישי - כ"ג אלול

כג. רבי אורי השרף מסטרעליסק, תקפ"ו

יום רביעי - כ"ד אלול

כד. חבוקק הנביא | רבי יוסף באב"ד בעל מנחת חינוך, תרל"ד | רבי ישראל מאיר הכהן מראדין בעל החפץ חיים, תרצ"ג | רבי יחזקאל אברמסקי, מח"ס חזון יחזקאל לתוספתא, תשל"ו | רבי מנשה מטלוב סתהון, מח"ס פרחי שושנים, תרל"ו | רבי חיים מליקובסקי ראש ישיבת צפת, תשנ"ג | רבי דוד אמינוף, הרב הראשי לסמרקנד, ת"ש | רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל, הראשל"צ, תשי"ג

יום חמישי - כ"ה אלול

כה. התנא רבי אלעזר ברשב"י, ג' אלפים תתס"ג, קבור במירון | רבי מרדכי אליעזר סוזן | הרב המגיד | רבי אהרן אביחצירא בן אביר יעקב, מרוקו | רבי בנימין יהושע זילבר, תתס"ח

יום שישי - כ"ו אלול

כו. רבי חיים פינטו הראשון, קבור במרוקו | רבי יצחק אליפיה, מח"ס קונטרס היחיאלי, תשט"ו | רבי אליהו ב"ר יוסף צרפתי | רבי שלמה חזן, מח"ס שלחן הזהב | רבי פנחס סגלוביץ, תשט"ז

יום שבת - כ"ז אלול

כז. רבי ששון ישראל מבבל | רבי שר שלום האדמו"ר מבעלז, תרט"ו | רבי נתן הכהן אדלר רבו של החתם סופר, תק"ס | רבי כמסס נחיאסי ראב"ד טריפולי | רבי יהודה ליבוביץ, בעל זיו יהודה, תש"ע

מוסדות המייש"ר

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנעדר מדי יום י"ו מ"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 א' ביואטסאפ

לעריכת אזכרות

באירוח צדיקים של אברכי ירכיב הישיבה גדול סעודת רבני תורת וקדוש כולל תיעוד שישלח אליהם ביואטסאפ

שלוחה 7 א' ביואטסאפ

הידור מצווה

הכתובת לספרי תורה, תפילין ומצוות בפקודת של מ"ד שליט"א וכן כל ספרי מ"ד

שלוחה 5

תיקון נפטרם

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקורך ללא שניות טספים

שלוחה 7

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

כולל לאברכים מצויים החזקת אברך ללימוד התורה והקדושה להצלחתן

בית הבנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבוט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להצאת ספרים יתכן להקדיש לע"ז

תולים לילדים להזכרת שמות בלימוד התורה לילדים שלוחה 8

חלוקת ספרי הזוהר הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת ההלכה והזמית של הלכות יש לשלוח בקשה ביואטסאפ

בית תורה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לבחורים תפירת התורה שלוחה 9

הכל בטלפון אורז:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים
03-55200004 | קו שמיעת שיעורים: 054-4776356 | 073-3718129

ציון צחם ישראל'וסר
054-655-4554

משולחן המלך

פנינים מסורים ומעשיות השקיות לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נרדי הי"ד

הזמן להילחם בעמלק?

סיימנו את פרשת 'כי תצא' במחית 'עמלק' - זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים, 'תמחה את זכר עמלק'. ומי זה עמלק הזה? זה היצר הרע, זה האויב הגדול, האויב הרוחני שלא נותן לאדם לעבוד את הקדוש ברוך הוא. זה האויב העיקרי. לכן, זה העניין שצריך למחות אותו מן העולם.

איך כותב, 'צא הילחם בעמלק מחר' - 'עמלק', 'יצר הרע' נקרא 'מחר'. למה? כי כל מה שאדם רוצה לעשות, ואומר 'אני בעזרת השם מתחיל, ואני נהיה עבד השם', אומר לו ה'יצר' 'אתה צודק, אבל... מחר. ממחר, לא מהיום'. וכך כל פעם אומר לו 'ממחר'. **הפתרון זה להילחם בו ולומר לו 'לא. עכשיו! אתה מחר'.** וזה הסיבה שצריך קודם כל למחות את זכר עמלק מן העולם.

הקשר בין הפרשיות

אחרי פרשת 'מחית עמלק' מתחילים 'זהה כי תבוא אל הארץ' - צריך להבין מה הקשר בין הדברים? אלא ידוע ש'זהה' זה לשון 'שמחה'. ומתי הכי מתאים לשמחה? כשמתקיים 'תמחה את זכר עמלק'. כשמחיו את זכר עמלק שזה יצר הרע מן העולם, יש שמחה. דוד המלך שאמר 'זליכי חלל בקרבי', זכה למחות את זכר עמלק.

גם, 'זהה' זה אותיות 'זהה', להורות שאין השם שלם ואין הכיסא שלם, עד שיימחה שמו של עמלק מן העולם. כמו שכתוב 'כי יד על כס יה, מלחמה להשם בעמלק' - 'כסא' ושם 'זהה' הם חסדים - 'כסא' חסד ממנו א', ושם 'זהה' יש רק י' וחסד וה'. לכן כותב 'אזה למושב לו' - יש במילה 'אזה' את ה-א' של 'כסא', וגם את 'זה' של 'זהה'. **ואחרי שמחינו את שמו של 'עמלק', אז נהיה השם שלם.** ולכן 'זהה כי תבוא אל הארץ' בשמחה, ואפשר בעזרת השם לבוא אל הארץ התחתונה והעליונה.

מדוע אין נחמה לאחר הקללות?

אך עדיין לא מוכן - הפרשה מתחילה ב-'זהה' שזה לשון שמחה, אבל סוף סוף יש כפרשה הזאת יש צ"ח

ברוך הוא יעשה את הדברים הללו, אלא הקדוש ברוך הוא רק מפחיד אותנו. לא שזה יהיה באמת. זה שאומרים רבותינו 'כאשר אדם עושה תשובה מאהבה בלב שלם, אז כל הזדונות שלו נהפכים לזכויות. עד עכשיו היה בתור 'קללה', אך עכשיו כל הקללות נהפכים לזכויות. כמו שכתוב 'זהה' השם אלוהיך לך את הקללה לברכה, כי אהבך השם אלוהיך' - אם אתה שב מאהבה, כל ה-צ"ח קללות נהפכות לברכות. לכן כותב 'זהה'.

קללות או ברכות?

רבנו האר"י אומר שאין בעיה לעלות לתורה ב'קללות', ואדם לא יפחד, כי כל זה בעצם 'ברכות'. למה? כי אם בקללות אתה ממלא אותם באותיותיהם - למשל, 'כך השם בשחפת, בקדחת'. תמלא אותיות 'שחפת' - שין, חית, וכו', הם נהפכים ל'ברכות'. לכן הכל נהפך לברכה.

רבי אמנון ממגנצה יש לו פיוט 'זנתה ותיקף'. וכתוב שמה 'בתשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה'. רבותינו אמרו בלשון אחרת - 'צום קול, ממון'. כלומר, 'לתשובה' צריך 'צום', צום זה 'תשובה'. 'קול' זה 'תפילה'. 'ממון' זה 'צדקה'.

בפרשתנו צ"ח קללות, כמה פעמים מוזכר שם 'זהה'? 26 פעמים. 26 כפול 26 יעלה 676 שזה 'דעות' - דבות רעות לצדיק, ומכולם יצילנו השם. כלומר, רבות רעות לצדיק, כל הקללות האלה שכפרשה, אבל מכולם יצילנו שם 'זהה'.

רמזים של רבינו יוסף חיים

אומר רבנו יוסף חיים - המילים 'צום קול ממון' עולה בדיוק בגימטריה 'זודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו'. על ידי שאדם עושה 'צום קול ממון' ומתחרט על העבר ומקבל על העתיד, אז הוא יזכה לומר 'זודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו'. ואומר הבן איש חי 'צום קול ממון' עולה גם כן בגימטריה 'משחיתים' **כי בזכות שלושה דברים הללו שהתקיימו בשלמות, תבוא הגאולה והמשיח, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף.**

גם 'צום קול ממון' זה ראשי תיבות 'קמץ', ו'קמץ' זה ספירת ה'כתר', כי בזמן הגאולה יהיו נשפעים מה'כתר העליון. לכן, עכשיו איך אנחנו מוציאים את הקללות האלה? על ידי

(98) קללות, ואין אחריהם שום נחמה. הרי יש קללות שיש אחריהם נחמות, אבל פה בקללות האלה אין.

מוכא ב'זוהר חדש' איך שרבי שמעון מדבר עם השפנינא (יונה) - יום אחד רבי יוסי היה עומד בדרך והייתה שם 'שפנינא', ואומר לה 'שפנינא... בואי יש לי להגיד לך איזה שאלה'.

עונג שבת

התשובה של אליהו הנביא

לכי לרבי שמעון בר יוחאי ותעבירי לו את השאלה - למה בקללות של 'משנה תורה' אין נחמה אחריהם? ולא כותב כלום מה יהיה אחריה? ולא ידענו מה לענות על זה. לכן תלכי לרבי שמעון'.

היונה הלכה לרבי שמעון בר יוחאי ונתנה לו את המכתב שקשר לה בכנפיים, ורבי שמעון בר יוחאי התחיל לככות איזה בכיות... בא אליהו הנביא לפייס אותו ואמר לו 'למה אתה בוכה? הראה לו מה ששלחו לו. רבי שמעון בר יוחאי אומר לאליהו הנביא 'בוא נכתוב להם תשובה',

ואז כתבו תשובה אומנם כותב שם 'זהתמכרתם לאויבכם' וכו', **אבל כל זה בעצם 'ברכות' וישועות לעם ישראל.** כלומר, לא ממש הקדוש

מפי מרן מ"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

מקור: ב'מקור' יש בו 40 סאה, וכל סאה יש בה 24 לוגין. 24 כפול 40 זה בדיוק 960 לוגין. לכן מי שיש לו מידות רעות או מה שהוא - ורוצה לבטל אותם, זה מתבטל על ידי זה עכשיו.

עצת הראש ישיבה זצ"ל

היה אומר לנו ראש הישיבה רבי עזרא עטיה 'דרכות מחשבות בלב איש, ועצת השם היא תקום'. אומר הרב - יש הרבה מחשבות איך יזכה ביום הדין, כי אדם מכף רגל ועד ראש אין בו מתום. אם כן, מה יעשה?

אומר, יש כלל - 'עצת השם היא תקום'. 'עצת' ראשי תיבות - 'עבודה' שזה תפילה, 'צדקה', 'תשובה' - 'תורה', ושלושה דברים האלה יקומו לאדם לזכותו ביום הדין. וזה שאמרנו - תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה, פלא פלאות.

זמן התגלות החסד

הגר"א כותב שהימים האלה הם ימי רחמים ורצון שאין כמותם בעולם. חודש 'אלול' זה ימי רחמים שאין כמוהו, ובפרט מ-כ"ה ב'אלול' שזה בריאת העולם. כי עד אז לא היה אדם לעבוד את האדמה. אם כן, איך העולם עמד? הרי חייבים להיות בני אדם שהם יעבדו את השם. ועד שבא אדם הראשון מבריאת העולם לקח עוד חמישה ימים. ומה יחזיק את העולם? 'חסד השם'.

ולכן, כל שנה מתגלה החסד הזה מ-כ"ה אלול עד ראש השנה בו נברא האדם.

רק קבלת תשובה מועילה כתשובה

אדם אומר דיבוננו של עולם, זהו אני קיבלתי עליי לעשות תשובה, וזה 'פיתחו לו פתח כפתחו של מחט'. ראינו אצל אליהו הנביא שבזמנו עם ישראל היו עובדים עבודה זרה והיו הולכים ומקטירים

קול ממוק, ממשיכים אור מה' כתר העליון' שזה ראשי תיבות 'קמץ', והכל בעזרת השם מתבטל.

תכלה שנה וקללותיה

הגמרא אומרת בסוף מסכת מגילה - 'תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר - עזרא תיקן להם לישראל, שיהיו קוראים פרשת קללות שב'תורה' כוהנים' קודם 'עצרת', ופרשת קללות שב'משנה' תורה', קודם 'ראש השנה'. שואלת הגמרא: מאי טעמא? אמר אביי ואי תימא אמר ריש לקיש - כדי ש'תכלה שנה וקללותיה'. כלומר, אמרו את הקללות קודם 'ראש השנה' כדי שתכלה שנה והקללות שלה, ותתחיל שנה חדשה בלי קללות אלא עם ברכות.

הסיבה לקריאת הקללות

ה'תוספות' אומרים - קוראים פרשת קללות לפני 'ראש השנה', ושבת הפסקה. כלומר, שבת הבאה זה הפסקה עד 'ראש השנה', כי עזרא רוצה שבשבת הסמוכה ל'ראש השנה' עם ישראל לא יקראו 'קללות' אלא יסיימו את השנה בשמחה.

אמרו רבותינו - למה קוראים את הקללות? כי אם אדם נתחייב באיזה קללה או איזה בעיה, אז יקיים ע"י 'זנש' למה פרים שפיתנו, כלומר, אם אומר את הקללות זה נחשב שכאילו כבר קיבל את הקללה, ועצם העובדה שאמר אותה, זה כאילו כבר קיבל את הקללה ויותר זה לא יבוא עליו. על כל פנים, על ידי התשובה, הקללות נהפכות לברכות.

אלול זמן לשמחה

חודש 'אלול' צריך כל יום לרקוד ולשמח, כי שערי

שמיים פתוחים וכל יום יורד שפע של רחמים, ואדם יכול לעשות תשובה, והתשובה מתקבלת ב-40 יום הללו. כל יום יש בו 24 שעות ויצא - 24 כפול 40 יום שמראש חודש 'אלול' ועד 'ראש השנה', זה 960 שעות. תחלק את זה לשניים, יוצא 480, שזה כמניין 'פלוגית' (ל.ל.י.ת), וכל המטרה זה להכניע אותה. אומר רבי מאיר מפרימישלאן - על זה אמר דוד המלך ב'תהילים' - הללוהו בתוף ומחול. 'בתוף' כלומר ב'תוף', פעמיים 'תוף', אז יש 'מחול' ועונותיו מחולים. אם אדם מהלל את הקדוש ברוך הוא ושמח ב-40 יום הללו ועובד את הקדוש ברוך הוא ושמח, אז עונותיו מחולים. 'בתוף' זה פעמיים 'תוף' שזה 960 שעות, אז מתקיים 'מחול'.

הדרך לביטול הרע

דיברנו על זה שה-40 יום הללו כונים את האדם והופכים אותו לברייה חדשה והם מבטלים את כל הרע. אמרנו שאדם מורכב מארבע יסודות - אש, רוח, מים, עפר. כל אחד מארבע היסודות מורכב גם כן - מאש, רוח, מים, עפר.

אש רוח מים עפר - ד'אש'. אש רוח מים עפר - רוח, אש רוח מים עפר - מים וגם אש רוח מים עפר - עפר'. ויצא סה"כ 16 'יסודות'. ואם רוצה לבטל את הרע שבתוך ה-16 יסודות של האדם, שיש בו קליפה ויש בו רע, צריך פי 60, ככה למדנו עכשיו ב'מסכת עבודה זרה' שהדבר הלא טוב מתבטל בשישים.

אם תעשה 16 כפול 60, בדיוק יוצא לך 960, וזה 960 השעות הללו, שבהם אתה יכול להפוך לטהור כמו

התיקון הנפטרם בערב ראש השנה

התיקון הנפטרם זהו תיקון שעשים עבור נשמת הנפטר.

כדי לזכור ולחנכו בעלמנו העליונים ולהעלותו מדרגה שבה הוא נמצא.

המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש 'מנחת יהודה':

"אם הורשם רצונם לעשות נחת רוח למת, להושיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינת של נידנם, שהוא נידון כהם, אין שם אופן, כי אם לשפך שיה ותפילה כפי מלכו של עולם בעד הכת חתום. וייקבע עשרת אנשים בשרים יודיעו ספר ויעש למת סדר תיקון...

ותיקון זה מועיל מאוד לנשמות הנפטרם להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהנום"

התיקון יערך א"ה ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה

בהיכל ישיבתנו הקדושה

לחסידי שמואל 03-5520004 שלווחה 7

למסירת שמות
באתר הישיבה

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו

אהוב ליבנו תומך תורה וחסד

בכל ליבו ונפשו

רבי שי בן רות ה"ו

ודעייתו הצדקנית

יסמין בת פאני תחי'

וילדיהם הנעמים

השם ישמרם ויחיהם בבריאות

ושבע שמחות אמן

משולחן המלך

להוצאות הדרך, הגיע לשם וראה שיש שם מחנה צבאי.

כך במשך כמה ימים הוא הסתכל על הגשר הזה, עד שלבסוף קיבל אומץ והלך לבדוק מתחת לגשר איפה אפשר לחפור. בא המפקד ושאל אותו מה מעשיו והוא בא לדגל כאן? אמר לו ר' יעקב אייזיק 'אדוני המפקד, אני חלומתי שיש כאן אוצר'. צחק המפקד ואמר 'חלומות שוא ידברו'. גם אני חלומתי שיש אחד שקוראים לו יעקב אייזיק מקראקא, ויש לו מתחת לתנור שבביתו אוצר. זה לא אומר שאני אלך עכשיו לחפש מי זה יעקב אייזיק מקראקא... ר' יעקב הבין את המסר והגיע לביתו ומצא את האוצר. אותו דבר, לנו גם יש אוצר וזה חודש 'אלול'. קח אותו ותשתמש בו ותחיל לעבוד.

תישאר עם הלכלוך

יצר הרע לא עוזב את הכן אדם ונוהג עמו בצורה לא פשוטה, כי הוא יודע שאדם יכול לזכות לחיי העולם הבא. ולכן הוא עובד קשה להכשיל אתו בערמוניות ורוצה שיעשה עבירות. ואחרי שאדם עושה את העבירה, הוא אומר לו 'איך אפשר לחזור בתשובה. זה עוון חמור, אתה רוצה לחזור בתשובה? אין על זה תשובה', ומייאש אותו כדי שלא יעשה תשובה. הוא רוצה שאדם יישאר עם הלכלוך.

המלכודות של היצר

הכן איש חי מספר, שהיה איזה אחד שהתיידד עם מלאך המוות ואמר לו 'תשמע, אני רוצה שתבטיח לי שלא תיקח את הנשמה, עד שאעשה וידוי'. אני רוצה לצאת מהעולם צדיק, תבטיח לי'. אמר 'בסדר, אני מסכים', ונשבע לו.

זכות הציבור...

כתוב ב'ירושלמי' שירידת האש מן השמיים הייתה בזכות הציבור. איזה זכות ציבור? הרי הציבור עדיין היו ב'עבודה זרה'. איזה זכות? עדיין לא קיבלו עליהם תשובה. אם כן איך ייתכן ירידת האש? אלא, כרגע שהם אמרו 'אם ירד אש מן השמיים, אנחנו עובדים את השם ולא נפסח על שני הסעיפים, והסכימו בכך לעשות תשובה, כבר הוא מקובל אצל השם. פלא פלאות, אדם רק אומר 'דיבנו של עולם, אני עושה', זה נחשב לו כבר 'תשובה'.

כמו אצל 'בלעם' - אמר לו המלאך 'אתה לא רואה שאני ניצב לקראתך בדרך? איך אתה עושה דבר כזה? עכשיו אני אהרוג אותך'. ומה הוא אומר 'חטאתי, לא ידעתי שאתה נצב לקראתי בדרך', ולכן לא היה לו רשות לנטוע בו. מדובר הרי בשקו... כל מה שהוא אומר 'חטאתי', הכל שקר, כי הוא המשיך עם השקר והוא הולך לקלל את עם ישראל. אבל אי אפשר לנטוע, כי אפילו 'חטאתי' של שקר ברמאות מן השפה ולחוץ הציל אותו באותו רגע. לכן, עלינו לדעת שאלו הם ימים אדירים שחייבים לנצל את הימים האלה.

אלול בהישג ידך!

היה איזה עני אחד שקראו לו ר' יעקב אייזיק מקראקא. הוא חלם בלילה שאומרים לו שמתחת לגשר בעיר 'פראג' יש אוצר גדול. לווה כסף

ל'מולך' והולכים אחרי ההבל ויצר הרע, ואנשים לא מבינים זאת. (כמו שחכם אחד צחק על מנשה שענה לו בחלום אם היה לך את היצר הרע שלי, היית מקפל את השמלה שלך ורץ לעבודה זרה. אתה מדבר עליי?).

כתוב שם שאלוהו הנביא דיבר ב'הר הכרמלי' אל העם ואמר להם 'עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים?', אתם עם הנבחר, אתם נשמות קדושות של עם ישראל, מה קורה לכם? עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים? ומציע לעם ישראל שנביא הבעל יעשו מזבח וגם אני אעשה מזבח, ואז תרד אש מן השמיים. ולמי שתד, למשל - אם תרד בשביל הבעל, תלכו אחרי הבעל, ואם תרד האש בשביל, אז תלכו אחרי השם יתברך.

אלוהו הנביא כיבד קודם כל את נביאי הבעל. הם הלכו לקחו שני פרים שנולדו באותו יום תאומים, באותו משקל. ועשו עליהם גורל. והפר שיצא לו הגורל ל'אלוהו הנביא', היה הוקדק ושמת, והשני היה בוכה. אמר לו: 'למה אתה בוכה?', אמר: 'כי אני הולך לסטרא אחרא, לרשעים האלה' והוא היה מדבר. ראיתם פעם פר מדבר?

פר המקדש שם שמים

לקח אותו אלוהו הנביא ואמר לו 'אל תדאג, גם אתה מקדש שם השם, לא רק חבר שלך'. ואז הוא קיבל את הדין עליו. נביאי הבעל רואים את זה, אך עדיין הם לא חוזרים בתשובה. איזה יצר הרע היה להם. הרי אתם רואים שהדרך שלכם שקר. אחר כך נתן להם קודם כל שהם יעשו.

ומה הם עשו? שמו את חיאל בית האלי מתחת למזבח להדליק אש, כדי שיחשבו שזה בא מהשמיים. אבל שהם עשו לא עזר להם. מה עשה הקדוש ברוך הוא? שלח נחש שהרג אותו את חיאל בית האלי. הוא היה מסכן. הרי הוא בנה את 'יריחו' ומתו לו כל הילדים שלו, והוא עדיין לא שמע והלך אחרי השקר. וכשבא התור של אלוהו הנביא, הוא עמד והתפלל, בנה מזבח והוא בעצמו שפך מים והתפלל להשם, וירדה אש מן השמיים וכולם רואים וכולם צעקו 'השם הוא האלוהים, השם הוא אלוהים'.

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

מוסדות המיש"ר תכ"ץ
פרנס יום

היום יום חגיגי ב' כסא התפארת
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

יקיור פלוני

הקיש ע"י היה פלוני אלמוני יהיו יודו שזכות לשפוע ביטה
העלחה פרנסה טובה וכשפע. נחת ושטחה בריאות איתנה.
אריסת חיים וטנים בטוב ומעשים וכל מילי דמטוב אמן

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

צדיק באמונתו יחיה
דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב **יוסף עבדלחק שליט"א**
מאברכי המוסדות

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב"

התורה כותבת לנו 98 קללות בדברים מזעזעים ואיומים, ובסוף אחרי כל הקללות, מגיע פסוק אשר מסביר מפני מה יבואו כל הקללות האלה עליך, מפני אשר לא עבדת את השם בשמחה, **לא כטוב לא עבדת בכלל, כטוב עבדת רק לא בשמחה, מאין תבוא השמחה בעבודת השם לאדם?** יכול להיות אדם למד תורה כל היום, אבל בתוך ליבו הוא מרגיש עצבות בעיני השם יתברך אשר רואה הוא ללב האדם, יקבל קללות, מפני מה? מפני שבנינו השם יתברך יש נקודה שהיא העיקרית והכי חשובה ושבכלל כל התורה ניתנה, היא **האמונה והביטחון** בהשם יתברך כי הרי מאין בא לאדם עצבות אין דבר סתם כן אדם עצוב, אדם עצוב כי קשה לו בפרנסה, קשה לו בשלום בית, קשה לו בחינוך ילדים, יש לו בעיות בעבודה, וכו' למה אדם עצוב ממקרים אלו? כי הוא רואה את זה בצורת רעה לא כחור טובה, אבל אם הוא היה חי באמונה ומשייך את כל המקרים שקורים לו בחיים להשם יתברך, ומבין שאין אדם יכול להזיז אצבע בלי רשות מהבורא יתברך, ואין רע שיוצא מהשמים, וכל דבר שבא לאדם הכול לטובתו, רק אנו לא רואים את הטובה שיש בדבר אבל בטוח שזה לטובתו, מימלא אין מקום לעצבות, ואדרכה שמגיע קושי והיצר הרע מראה לאדם שהכול חשוך והסתרות ואין אור וגורם לו יאוש כזה, בדיוק כגון כזה אדם צריך להתעורר שהכול מאיתו יתברך והכול לטובתו **ואז האדם ירגיש שמחה עצומה**, ואדם שחי באמונה כזאת על ידי זה הוא בשמחה גם מתי שקשה לו, **אין לזה ערוך עד כמה השם יתברך שמח מאותו ילד**, יותר מכל המלאכים ושופר מעלה, אדם שהכול אצלו חלק ועובד את השם, זה לא מורה על גדלות, **אבל אדם שכל משבריו וגליו עליו עברו, והוא נשאר באמונתו לא זו מדרך התורה למרות כל החושך אדם כזה ראי לשבת, דרגתו גבוהה מאוד, אשר כל העולם כדאי הוא לו**, וכך כותב השומר אמונים (עמוד סא) מה הוא השעשוע של השם יתברך? **"באם ישראל הם בדאגת ובצרות ואינם ברחמים מהשם יתברך, אלא אדרכה מתפרקים בעבודתו יתברך ומתגעגעים אליו יתברך, כמובא בדברי דוד"ל בגמ' ובמדרשים וכווה"ק האיד הקב"ה מצפה ומשתוקק לעבודת בר ישראל, וכ"ש כשהוא באיזה צער, בדאגה, ובניסיונות, ואם כל זה מתגבר באיזה קדושה ושמחה בעבודת השם, נעשה מזה שעשועין דמלכא קדישא יותר מכל המלאכים ושופר קודש, ובה האמונה וביטחון אפשר להתחזק בכל הנפילות" עכ"ל הפלא ופלא** - איזה דרגה אדם מגיע שיש לו ניסיונות והוא לא נשבר אלא מתחזק באמונה ושמחה, אין נחת יותר גדול מזה להשם יתברך,

שנוכה להתחזק באמונה זו ולהפוך את כל הקללות לברכות אמן שבת שלום אמן ואמן שבת שלום

ענו לו הקופים הצעירים: 'אל תבלבל כמות. אנחנו נותנים בו מכות חזקות ושוכרים אותו'. עונה להם הזקן 'לא! אני ראתי שמי שנתפס כזה, לבסוף מת'. אך הקופים לא עוזבים. ולבסוף בא הצייד, וכל הקופים עכשיו בידו. מכניס אותם אחד אחד לכלובים, ומה שהם עושים כדי להתנתק מהקוקוס, הם לא מצליחים, כי הם לא מוכנים לשחרר את היד... אומרים לאדם עכשיו - 'ארכעים יום תשחרר, ותחיה'. עונה 'לא מוכן!'. **אומרים לו 'תשחרר את היד מה'אייפון', והוא עונה 'לא מוכן'. אומרים לו 'תשחרר ותחיה. זה מוריד אותך לשאול תחתית'.**

קוף עם מגבעת

היה אדם שהיה מוכר כובעים. יום אחד הוא קנה מאיזה מקום קטן של כובעים. לקח איתו איזה סבל ורצה לקצר את הדרך, ולכן עבר דרך היער. השניים היו עייפים. עלו על איזה עץ לישון, והארגונים של הכובעים היו למטה. ליד היער היה 'פארק הקופים'. באו הקופים ופתחו את הארגונים והם רואים בפנים כובעים, אז כל אחד לכש כובע והיה רוקד.

אחרי שעתים השניים התעוררו, והם רואים שהארגונים ריקים. פתאום הם רואים את הקופים, כל אחד עם כובע ועניבה. בעל הכית ששילם על הסחורה הזאת הרבה כסף, התחיל לצעוק 'מה אתם עושים?' והראה כלפיהם פנים זועפות. גם הקופים הראו לו פנים זועפות. האיש לא ידע מה לעשות.

זרק עליהם אבנים, וגם הם התחילו לזרוק עליו... בסוף, מרוב העצבים שלו, לקח את הכובע שלו וזרק עליהם. הם ראו אותו זורק את הכובע, אז גם הם זרקו את הכובעים. כל קוף זרק את הכובע שלו. אכן יצה"ר עובד עלינו ומושך אותנו לדברים לא טובים, וצריך הרבה כח כנגד זה.

נפלת? תמשיך הלאה...

יהודה בנו של יעקב, הוא הציע למכור את יוסף לישמעאלים. אחרי זה הם לא ידעו מה לעשות, והלכו ואמרו לאבא 'סרוף טורף יוסף'. כשראו שאבא בוכה, וצרת אביהם כל כך גדולה, אמרו לו ליהודה 'איך

אותו אדם היה שמח ואמר 'עכשיו אני יכול לעשות מה שליבי חפץ, וכשיבוא הזמן, אעשה ויודי, ונגמר. ובאמת הגיע הזמן להיפטר... מה עשה יצר הרע?, התחפש לאיזה עני חולה ופצוע, וחבול שיוורד ממנו דם, ושכב על הדרך, ועוד מעט יוצאת נשמתו. האיש הזה, הידיד של מלאך המוות עובר שמה ורואה את החולה, והחולה אומר לו 'דחילאק, בוא, בוא, אתה יכול לעשות איתי ויודי? ואמר שהוא הולך למות, 'תעשה איתי ויודי...', אז הוא אומר לו 'אין בעיה. תגיד 'אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי, אשמנו, בגדנו... רק סיים הוידוי, מיד קם מלאך המוות ואמר לו 'זהו זה'. קיימתי את מה שהבטחתי לך שלא לקחת את נשמתך עד שתעשה ויודי. עכשיו כשעשית ויודי, בוא אליי. ולקח אותו. צריך להיזהר מהמלכודות.

שחרר את היד...

באינדונזיה יש הרבה קופים כיערות. איך תופסים את הקופים? הקופים אוהבים קוקוס, ועולים לקטוף אותם מהעצים. מה עושים הציידים? מוריקים את התכולה של הקוקוס, ושמים בפנים מאכל טעים עם ריח טוב, וכשהקוף מנסה לקטוף את הקוקוס ולא מצליח, הוא מכניס את ידו לתוך הפרי לקחת את האוכל, והיד שלו נתפסת שם. למה? כי הוא **לא מוכן לעזוב את האוכל שיש בפנים כי זה מאוד טעים לו**. אם ישחרר את האוכל מהיד, הוא יוכל שוב להוציא את ידו מהקוקוס. אך הוא לא מוכן לכך. והקוקוס תפוס בחוטי ברזל, וכך הם צדים אותו.

נניח שהיו מאה קופים שטיפסו על העץ לקטוף את הקוקוס ה'ממולכד', ובצד עמד קוף זקן אחד שאמר להם 'אני מציע לכם שתוציאו את האוכל מהיד, ותשתחררו. כי אם לא, אז יצודו אתכם וישימו אתכם בכלוב'.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת 'הצטרפות לקבלת
העלון למייל'

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ורחמים בדרך
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
אין מאת הרב משה אהרן זאריץ
שליט"א
מאמרי המוסדות

בואו שיערי בתורה

פרשת השבוע – כי תבוא, הפרשה פותחת במצוות הביכורים והנהגת כפידות שכעת המינים ועניינה שהאדם מכיר את הפיר הראשון לירושלים ומורה לבוורא על כל הטוב שזכה אותו בו.

ממצוות הביכורים נראה ללמוד את ענין החשיבות ההוראה והשכח של האדם לה' יתברך על הצלחתו כמעשי ידיו, בזמנם העיסוק בחקלאות היה נחלת רבים, וציוויה התורה שעל האדם להודות הוראה מיוחדת שזוהא את ברכת ה' כמעשי ידיו.

סיפר האנן הרב **יצחק זילברשטיין** שליט"א (דובא בספר "נפלאותיו אשיות"):

לכית **עזרה למרפא** בכני בוק – ארנן חסד הגדול שעזר ומסייע לחולים ולמשפחותיהם, הגיע תורם גדול שנקבעה על פנישה עם הרב **אלימלך פירר** שליט"א – ראש הארנן.

הפגישה הסתיימה באוויר חצות הלילה, אז פנה העשיר לרב פירר: "הרב, בוא נלך יחד להתפלל בשדרית בית מקדש – הכולל המערבי".

הרב פירר טען שהשעה מאוחרת ואולי ילכו ביום אחר. אך העשיר אמר לרב פירר שמחר הוא סס חזרה לארנן הגדול, ואינו רוצה לוותר על הזכות להתפלל בכולל המערבי.

הרב פירר הצטרף אליו וכך בשעות הקטנות של הלילה דרכו רגליהם כדרכו הכותל, הם מתקדמים והואם ושומעים יורדי אשר מתייחס בדמעות על אבני הכותל.

ליכם הרחם נכמר לכאבו של היהודי שזיה נראה באוויר גיל השישים לחייו.

הרב פירר פנה לעשיר: "תשמע ידיד, לא לחונם ה' יתברך זמן אותנו לכאן, איננו יודעים בשכיל מה הוא כאן, אבל בוא נעשה עסקה, אם היהודי הזה בעל בעיות רפואיות, אשתדל לייצג לו עצות רפואיות שבע"ה יועילו, אולם אם זקוק הוא לעזרה כספית, כאן תכנס אתה לתמונה ותציע את עזרתך".

"סטור", אמר העשיר.

החלל להתקרב לעבר היהודי, הרב פירר הקיש בעדינות על שכמו והציג את עצמו, ושאל אותו: "יהודי יקר, יש לך איזה בעיה רפואית או קרוב שלך אתה מתפלל עבורו? אותה זקוק לעזרה רפואית?"

"לא", השיב היהודי, "ב"ה כולם במשפחתי בריאים ושלמים".

"כאן הגיע תורך להיכנס לתמונה", פנה הרב פירר לעשיר. "האם יש לך קושי כלכלי או חובות, אתה צריך עזרה כספית? פנה העשיר.

"לא", ב"ה כל מה שאני צריך ה' יתברך נתן לי, אינני זקוק לכלום".

כאן הגיע תמיהת הרב והעשיר, אם ב"ה יש לך הכל מדוע הוא בוכה בכי תמורים בשעות כאלה?

"אני יענה לכם", פתח היהודי, "ב"ה הקב"ה זיכה אותי ב10 ילדים, וזכינו לגדלם בדרך התורה הקדושה, והיום ה' זיכני לחנך את בני הצע, אני הגעתי לכאן מהתענוגות, **באתי להודות לה' יתברך על כל הטוב שזיכה אותי בו** שזכיתי לחנך את כל ילדיי וכמו שהגעת לכאן בשנים האחרונות להתפלל על ילדיי שיתחננו, ב"ה עכשיו שזכיתי ותפילתי נענו איך לא אבוא להודות ולשבח את בוראי? וכי רק שזקוקים לישועה כאים אל הכותל ואחר כך שוכחים להודות?"

סיים היהודי: "וכי שאני בא להודות ולהלל על חסדי ה' הגדולים הללו, אפשר שלא לבכות?"

שזוכה מתוך כל טוב להודות ולשבח את בוראנו ושלא תמוש הברכה מאיתנו והתורה מפנינו, אמן.

משולחן המלך

זה 'מיליונר', רק שהוא קמזן גדול. לא רצה לאכול משלו. יש לו מיליונים... תאר לך שאם ר' יוחנן היה נכנס לעצבות, מה היה קורה? צריך להיות פיקח.

ולקחת מראשית פרי האדמה או פרי העץ?

במצוות הביכורים, אומרת לנו התורה לקחת מראשית פרי האדמה, מ'שבעת המינים' ולהביאם לירושלים לבית המקדש. שואל מהר"ם בן חביב- מדוע אומרת התורה 'מראשית פרי האדמה?', הרי הביכורים הם באים מפרי העץ משבעת המינים, ולא מפירות האדמה.

אלא אומר, שראינו ב'מסכת ביכורים'- 'יורד אדם לתוך השרה, והוא רואה פרי שגדל ראשון, והוא עדיין קטן, רואה תאנה קטנה, רואה אשכול קטן של ענבים, וכן הלאה. מה הוא עושה? קושר ל'גמ'. וכשזה קטן, מברכים על זה אדמה, כי זה עדיין 'בוסר', ועל בוסר מברכים עליו 'אדמה', כך כתוב ב'מוק'.

אבל מה זה מלמד אותנו? היה אומר מורנו ראש ישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה, זה מלמד את האדם שלא ירדוף אחר התאוות. שיהיה רגוע בתאוותיו. אין תאוות. צריך למעט בתאוות. לכן התורה אומרת לו- 'תשמע, נולד לך בן בכור? זה לכוך, זה לא שלך. אתה הלבנת ונטעת עצים ואתה מחכה שגדל? פרי ראשון לבית המקדש לכוך, זה לא שלך.

ולמה דווקא מפירות אלה מביאים ביכורים? כי באלה חטאו המרגלים. ולכן אמר הקדוש ברוך הוא 'את זה תן לי. את הראשון שגדל לך בשדה תביא לי לבית המקדש'.

הצעת לנו למכור אותו? איך? אבא קורע את הכנדים'. הלכו והורידו אותו מגדולתו. אחיו אמרו לו 'בגללך נהיה כל הצרות האלה. אתה היית צריך לעמוד עלינו'. אך יהודה לא בדיוק מאשים את עצמו. **מה עשה יהודה? הלך והתחתן.**

מה, עכשיו זה זמן מתאים לחתונה? תראה אבא שלך מבכה, וכל המשפחה בצער. אך אומר יהודה- אסור לשקוע בעצבות. הלך והתקדם. התחתן. **פותחים 'דף חדש'.** קרה מה שקרה, אז עכשיו מה? כולם ימותו? כולם יכבו? צריך להתקדם. מצווה ראשונה בתורה 'פרו ורבו', לא טוב היות האדם לבדו, מי שמתחתן, נמחלים עוונותיו. מפה לומדים את היסוד הזה הגדול- אדם צריך לא לעשות עוונות. אך אם נקלע ל'בעיה', לא ילך ויתמרמר, לא נגמר העולם. זה אמת וצריך לדעת את זה.

העני המתחזה

אפילו אדם יודע שנשטמא כעוונות גדולים, צריך לדעת שזה יצר הרע נוטף לו להרגיש רגשי אשמה. צריך לקיים האדם 'התעורר', מעפר קומי! כתוב בירושלמי 'שביעית', היה אומר את זה ר' שמחה מ'גור'- הגמרא מספרת על רבי יוחנן וריש לקיש שנכנסו לרחוץ ב'חמי טבריה'. כשנכנסו, נישא אליהם עני אחד ואמר 'אני צריך צדקה'. אמרו לו 'זמתינך. נצא מהמרחץ וניתן לך צדקה. עכשיו הצדקה לא איתנו'. לאחר שיצאו מ'חמי טבריה', אוי ואבוי, ראו להתרחם שהעני מוטל ללא רוח חיים.

אמר ר' יוחנן 'אם לא זכינו להתעסק בחייו בנתינת צדקה, לפחות נתעסק בו כמותו, נעשה לו 'טהרה'. התחילו לפשוט את בגדיו ו**גילו בחיקו שש מאות דינרי זהב. כלומר זה סכום עתק של כמה מיליוני דולרים.**

אומר האדמו"ר מ'גור'- תאר לך, אדם, נכנס לרחוץ בכריכה. מבקש ממנו עני מעט צדקה. אחרי שהוא יוצא, העני מת, ונהיה לו נקישות מצפון 'איך עשיתי??', וכועס על עצמו והוא בוכה. רבי יוחנן מלמד אותנו יסוד- תשמע, אל תיבהל. לא זכינו פה, ממשיכים... תמשיך. בוא עכשיו נעשה מצווה. בוא נטפל בו כטהרה. ואז, זה גילה להם הטהרה הזאת שהם הלכו לעשות לנפטר, שבאמת אין לך מה להצטער, כי

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג **דן גבאי** שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בשיבת המישי"ר רח' אודס ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהנהגה ובהנאה

עוֹתִיָּה קֵלֶה וְחִמָּה
לרווחת הלומדים

זוהר על הפרשה

מצוה לתקוע בשופר ביום ר"ה יום הדין

(אמור דף צ"ח ע"ב רעיא מהימנא) **בחדש השביעי באחד לחודש וגו'.** (ויקרא כג, כד) **פקודא (מ"ב) דא, לתקוע שופר בראש השנה, דהוא יומא דדינא לעלמא, כמה דאוקימנא מצוה זו היא לתקוע בשופר בראש השנה שהוא יום הדין לעולם כמו שלמדנו. וְהָא אוקמוה דכתיב וכבר ביארו החכמים שעל ראש השנה נאמר, תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. וְהָא אתמר. דהאי איהו יומא דסיחרא אתכסי ביה, וקאים עלמא כדינא וכבר למדנו שפירוש הפסוק הוא על יום ראש השנה שאז הלבנה מתכסת, כדריינו שהמלכות הנקראת לבנה מתכסה ואינה מאירה לתחתונים כרחמים, ואז העולם עומד בדין. בגין, דההוא מקטרגא, חפי וכסי ואנעל פתחא על מלכא בגלל שהמקטרג העליון שהוא הס"מ הוא מחפה ומכסה ונועל את הפתח של ההיכל העליון שדרכו יוצאת הנהגת הרחמים לבני ישראל והוא נועל על המלך ז"א בכדי שלא יראה בדינם של התחתונים ולא ירחם עליהם (רמ"ק). אתר דדינא שריא, למתבע דינא על עלמא ועי"כ העולם נעשה מקום שהדינים שורים בו בכדי לחבוע דין על העולם.**

האלהים עשה שייראו מלפניו וברא את המקטרג

ואי תימא, איך אתייהיב ליה רשו לַהֲהוּא מקטרגא לחפא לחפא ולמתבע דינא ואם תאמר איך ניתנה הרשות למקטרג לכסות את פתח הרחמים ולחבוע דין. אלא ודאי כינא דהאי מקטרגא, שוי קדשא בריך הוא למתבע דינא על כל עלמא, ושוי ליה יומא ידינא, למתבע קמיה כל דינין דעלמא אלא באמת ודאי נתן הקב"ה כח ביד המקטרג לחבוע דין על כל העולם ונתן לו יום ידוע לחבוע לפניו דין על העולם שהוא יום ר"ה, אבל בשאר הימים אין לו רשות להיכנס ולקטרג אלא רק ע"י פגם מיוחד (רמ"ק), דהא קדשא בריך הוא עבד ליה ושוי ליה קמיה, למחוי דחילו דקדשא בריך הוא סלקא, ושריא על כלא כי הקב"ה עשה את המקטרג ושם אותו לפניו בכדי שתהיה יראת הקב"ה עולה ושורה על כולם. וְדָא דא זוה הסוד של מש"כ בפסוק, (קהלת ג) והאלהים עשה שייראו מלפניו. מאי עשה מה הפירוש עשה. עשה להאי מקטרגא, ואתקין ליה קמיה, למחוי סייפא שנא על כל עלמא אלא פירושו שהקב"ה עשה את המקטרג והתקין אותו לפניו בכדי

שע"י יהיה חרב חדה על כל בני העולם, וכל דא (צ"ט ע"א) בגין דידחלו מן קמי קדשא בריך הוא כלא וכל זה הוא בכדי שכל בני העולם יפחדו מלפני הקב"ה. ודא איהו סנטיא, דתבע חובי בני נשא, ותבע דינא ואות השופר הוא תובע את עוונות בני האדם בגלל שהם שמעו לפיתויו וכן הוא תובע עליהם דין ומעורר כנגדם את הדין העליון על מה שחטאו (רמ"ק). ותפיס בני נשא וקטיל לון ואלקי לון, כלא כמה דנפיק מן דינא וכן הוא תופס את בני האדם להביאם אל מקום קבלת עונשם וכן הוא הורג את החייבים מיתה וכן הוא מכה את החייבים מלקות והכל נעשה כמו שנפסק ע"י הבית דין העליון מכה הדין שהאדם עורר על עצמו (רמ"ק).

הקב"ה רוצה שהעולם יתקיים בדין ולדעת שיש דין ויש דיין

בנונא דההוא ממונה בית דין דלתתא, דאתייהיב ליה רשו לאדכרא קמי בי דינא, פלוני עבד כד, ופלוני עבד על כד, ולמתבע עליהו דינא והמקטרג הוא כדוגמת אותו הממונה מטעם בית הדין שלמטה שניתנת לו הרשות להזכיר לפני הבית הדין שפלוני עשה עברה זו ופלוני עבד על עברה כזאת בכדי לחבוע עליהם דין. ותנן, רשו אתייהיב לַהֲהוּא ממונה בית דין, לאנעלא על בי דינא פתחא, עד דיגזרון דינא על כל מה דאיהו תבע, ולית רשו לבית דין לדחייא ליה ולמדנו שלאותו הממונה של הבית דין ניתנת הרשות, בכדי לנעול את הפתח על הבית דין עד שהם יפסקו דין על כל מה שהוא תובע ואין רשות לבית דין לדחות אותו. בגין (ישעיה סא) כי אני יהוה אוהב משפט בגלל שאמר הקב"ה כי אני ה' אוהב משפט. ואיהו בעי דעלמא יתקיים כדינא, ולמנע דאית דין ואית דיין והקב"ה רוצה שהעולם יתקיים בדין ולדעת שיש דין ויש דיין.

ביום ר"ה ניתנת הרשות למקטרג לכסות את פתח המלך ז"א והמלכות מכוסה בפנים

בהאי גוונא שוי קדשא בריך הוא קמיה להאי, דאיהו תבע דינא קמי מלכא, על כל בני עלמא וכמו שכך הוא בבית דין שלמטה, כדוגמת כך למעלה שם הקב"ה לפניו את המקטרג שהוא תובע את הדין על כל בני העולם לפני המלך הקב"ה. ובהאי יומא אתייהיב ליה רשו, לכפא פתחא דמלכא, וסיחרא אתחפייא לגו, עד דיתגזר דינא על כל בני עלמא וכזה היום של ראש השנה ניתנת הרשות למקטרג לכסות את פתח המלך ז"א ואז המלכות הנקראת לבנה היא מכוסה בפנים ואינה מאירה לתחתונים כמדת הרחמים עד שיגור הדין על כל בני העולם. ואף על גב דכלא אתגלי קמי קדשא בריך הוא, לא בעי אלא כדינא, כלא בנונא קדא עילא ותתא ואפילו שהכל גלוי לפני הקב"ה ומיד שחטא האדם היה ראוי להענישו בלא כל סדרי הדין האלו בכל זאת הקב"ה לא רוצה להנהיג את העולם אלא רק ע"י סדר הדין והתקין את הכל בעולם העליון והתחתון באופן אחד בכדי שהאדם לא יהיה נידון בערך הגבוה אלא רק כפי הנהוג אצל בני האדם למטה (רמ"ק).

המלאכים הנקראים עיני ה' הם העדים במשפט

אתקין כורסיא דדינא בהאי יומא, וסנטיא אתא, ותבע דינא על כל עובדי בני עלמא, כל חד וחד כפום ארחוי, וכפום מה דעבד ובראש השנה הקב"ה התקין את כסא הדין ואז השופר המקטרג בא ותובע דין על כל מעשי בני העולם כל אחד ואחד כפי דרכיו וכפי מה שהוא עשה. וסנטיא אתקין וסנטיא על כל עובדי בני עלמא. ואלין אינון עיני יהוה, דאינון משטטי בכל עלמא ואז העדים באים ומעידים על כל מעשי בני העולם ואלו העדים הם המלאכים הנקראים עיני ה' המשוטטים בכל העולם. וכמה אינון עיני יהוה, דלית לון חשבנא, דקא אזלי ומשטטי בכל עלמא, וחמאן כל עובדי בני עלמא ויש כמה מלאכים הנקראים עיני ה' ואין להם חשבון ומספר והם הולכים ומשוטטים בכל העולם ורואים את כל מעשי בני העולם.

המלאכים עולים ומעידים על כל דרכי איש ומעלליו לפני הקב"ה

ווי לאינון דלא משגיחין ולא מסתכלין

זורר על הפרשה

כי כל מה שציוה הקב"ה לעשות בארץ למטה הכל כך הוא כדוגמת כך בעולם למעלה.

בשעת הקטרוג של השוטר צווה הקב"ה לתקוע בשופר

יִזְמַן דְּרָאשׁ הַשָּׁנָה, אִיהוּ יִזְמַן דְּדִינָא, וּמִלְכָּא יִתִּיב בְּכוּדְסָיָא דְּדִינָא, סְנִטִירָא קָא אַתִּי וְחָפִי פִתְחָא דְּמִלְכָּא, וְתִבְעֵי דִינָא וְכִיּוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה שְׁהוּא יוֹם הָרִדִין אִזְ הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה יוֹשֵׁב בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן עַל כִּסֵּא הָרִדִין וְאִזְ הַשּׁוֹטֵר הַמְקַטְרֵג מַחֲפָה וּמַכְסָה אֶת הַפֶּתַח הַרְחִמִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ ז"א וְאִזְ הוּא תוֹבֵעַ לַעֲשׂוֹת דִּין. וְאַף עַל גַּב דְּקָדְשָׁא בְּרִיד הוּא רַחִים לִיהַ דְּדִינָא, כְּמָה דְּאַתָּא אָמַר, (ישעיה סא) כִּי אֲנִי יְהוָה אוֹהֵב מִשְׁפָּט וְאֶפִּילוֹ שֶׁהַקָּבִ"ה אוֹהֵב אֶת הָרִדִין כְּמִשְׁכֹּ"כ כִּי אֲנִי ה' אוֹהֵב מִשְׁפָּט. נִצָּח דְּחִימוֹ דְּכִנּוּי, לְדְחִימוֹ דְּדִינָא. וּבִשְׁעָתָא דְּסְנִטִירָא קָם לְמַטְעֵן מַלְיָן עַלִּיהוּ, פְּקִיד לְמַתְקַע בְּשׁוֹפֵר בְּכָל זֹאת מִנְצַחַת אֲהַבְתוּ לִי־שְׂרָאֵל בְּנוֹי אֶת מִידַת הָרִדִין וְלִכֵּן בִּשְׁעָה שֶׁהַשּׁוֹטֵר הַמְקַטְרֵג עוֹמֵד וְרוֹצֵה לְטַעֵן עֲלֵיהֶם דְּכִי קִטְרוֹג הַקָּבִ"ה צוּה אֶת בְּנוֹי לְתַקְוֵעַ בְּשׁוֹפֵר, בְּגִין לְאַתְעָרָא דְּחִי מִתְתָּא לְעִילָא, בְּהָהוּא שׁוֹפֵר בְּכִי שִׁיתְעוּרְרוּ עֲלֵיהֶם הַרְחִמִים מִלְמַטָּה לְמַעְלָה.

קול השופר מערב ומבלבל את כל הטענות שטוען המקטרג

סְלָקָא הָהוּא קָלָא, כְּלִילָא בְּאִשָּׁא וְרוֹחָא וּמִיָּא, וְאַתְעָבִיד מִנִּיּהוּ קָלָא חָדָא, וְאַתְעָרָא קָלָא אַתְרָא לְעִילָא וְעוֹלָה אוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁל הַתְּקִיעָה שְׁהוּא כְּלוּל מֵאֵשׁ וְרוּחַ וּמִיָּם מֵאֲחֵר שֶׁהֵבֵל הִפָּה כְּלוּל מִלְּחֹת וְאִיר וְחִמִּימוֹת שֶׁהֵם מִיָּם רוּחַ וְאֵשׁ כְּנֵגַד חֲגִ"ת וְאִזְ נַעֲשֶׂה מֵהֶם קוֹל אֶחָד וְאִזְ מִתְעוֹרֵר קוֹל אַחֵר שֶׁל ז"א לְמַעְלָה, כִּד הָהוּא קָלָא אַתְעָרָא מִעִילָא וּמִתְתָּא, בְּדִין כָּל טַעֲנוֹת דְּקָא טַעֲנִין הָהוּא מְקַטְרֵגָא מִתְעַרְבְּבִי וְכִאֲשֶׁר אוֹתוֹ הַקּוֹל מִתְעוֹרֵר מִלְמַטָּה לְמַעְלָה אִזְ כָּל אוֹתֵם הַטַּעֲנוֹת שְׁטוּעֵן אוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג מִתְעַרְבְּבִים וּמִתְבַּלְבְּלִים.

כָּל הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה. אִי יִתְדְּרוּן, פִּתְקִין נִקְרָעִין וְאִם הֵם חוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּכָה אִזְ הַפִּתְקִים נִקְרָעִים, דְּהִינּוּ שְׁנִפְרַדְתָּ הָאֵשׁ הַשְּׁחֹרָה מִהָאֵשׁ הַלְבָנָה וְאִזְ הַפֶּתַח שֶׁהוּא סוֹד הַמַּלְכוּת הִיא מִתְלַבֶּנֶת וּנְפִרְדִּים מִמֶּנָּה הַדִּינִים (רמ"ק). וְאִי לֹא, מִלְכָּא יִתִּיב, וְכָל אִינוֹן דְּכִי זְכוּתָא קִימִי קְמִיָּה, כְּרוֹזָא קָם וְכִרִיז, פְּלוּנִי עֶבֶר כְּךָ, מֵאֵן יוֹלִיף עַלִּיהַ זְכוּתָא וְאִם הֵם לֹא חוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּכָה אִזְ הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּדִין וְכָל אֵלּוֹ הַמְּלַמְדִּים זְכוּת עוֹמְדִים לִפְנֵי וְהַכְרוּז עוֹמֵד וּמְכַרִּז: פְּלוּנִי עֹשֶׂה עֶבֶרָה כְּזֹאת מִי רוֹצֵה לְלַמֵּד עֲלֵיו זְכוּת, אִי אִית מֵאֵן דִּיּוֹלִיף עַלִּיהַ זְכוּת, יֹאדוּת. וְאִי לֹא הָא אַתְמַסֵּר לְסְנִטִירָא וְאִם יֵשׁ מִי שִׁילְמֵד עֲלֵיו זְכוּת מוֹטָב וְאִם לֹא נִמְסֵר גוֹר הָרִדִין לְאוֹתוֹ הַשּׁוֹטֵר הַמְקַטְרֵג בְּכִדִי שִׁיעֵשָׂה כּוֹ אֶת גּוֹר הָרִדִין.

הקב"ה עושה הכל בדרך האמת

וְכָלֹא יָדַע קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא, אֲמַאי אַעֲטִירִיד לְכָל דָּא וּבִאֲמוֹת יוֹדַע הַקָּבִ"ה אֶת כָּל מוֹהֲלֵךְ סֹדֵר הָרִדִין וְאִם כֵּן לְמָה צִרִיד לְכָל הַסֹּדֵר הַזֶּה. אֵלֹא בְּגִין דְּלֹא יִהְיֶה פְּטָרָא דְּפּוֹמָא לְבָנִי עֲלָמָא. אֵלֹא לְאַחֲזָא דְּכָלֹא עֶבֶר בְּאַרְחָה קְשׁוּט, וְנִיחָא קְמִיָּה מֵאֵן דְּאַשְׁתְּזִיב מִן דִּינָא אֵלֹא מִשּׁוּם שְׁלֹא יִהְיֶה פִתְחוֹן פֶּה לְבָנִי הַעוֹלָם לִזְמַר שְׁאִין הָרִדִין נַעֲשֶׂה כְּרָאוּי וּלְהוֹרָאוֹת שֶׁאֵת הַכָּל עוֹשֶׂה הַקָּבִ"ה בְּדֶרֶךְ הָאֲמוֹת וְיוֹתֵר נָח לִפְנֵי מִי שִׁינְצֵל מִהָרִדִין כְּמִשְׁכֹּ"כ (יחזקאל יח, כג) הַחֲפֵץ אַחֲפֵץ מוֹת רֹשַׁע נָאִם אֲדִינִי יְהוָה הִלּוּא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכֵיו וְחִיָּה. וְאִי תִימָא מִנְלָן וְאִם תֵּאֲמַר שְׁמַנִּין לֵנוּ כֵּן. הֵא, אַתְמַסֵּר לְחִכְמִין, וְאֶפִּילוֹ לְמֵאֵן דְּלֹא יָדַע, מֵאֵן דְּכַעֲי לְאַסְתְּכָלָא, יִשְׁנָה בְּמָה דְּאִיהוּ בְּאַתְנָלִיא, וְיָדַע בְּמָה דְּאִיהוּ בְּסִתְרָא אֵלֹא דְּכִר זֶה נִמְסֵר לְחִכְמִים, וְאֶפִּילוֹ מִי שְׁאִינוּ יוֹדַע בְּסוֹדוֹת הַחֲכָמָה בְּכָל זֹאת מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַחֲבֹנֵן יִשְׁגִּיחַ בְּסִדְרֵי הָרִדִין שֶׁהֵם גְּלוּיִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִזֶּה הוּא יָדַע מִה נַעֲשֶׂה לְמַעְלָה בְּסוֹד, דְּהָא כָּלֹא כְּנוֹנָא חָדָא, כָּל מָה דְּפְקִיד קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּאַרְעָא, כָּלֹא אִיהוּ כְּנוֹנָא דְּלְעִילָא כִּי הָרִי הַכָּל הוּא כְּאֹפֶן אֶחָד

מן גלותא ברחמי

בְּעוֹבְדִיהוֹן אוֹי לֹאֵל שְׁאִינִם מִשְׁגִּיחִים וְאִינִם מִתְבּוֹנְנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, דְּהָא לְגַבִּיּהוּ קִימִין אֵלִין סְהָרִי מִלְכָּא, וּמִשְׁגִּיחִין וְחִמָּאֵן כָּל מָה דְּאִינוֹן עֶבְדִין, וְקִאֲמִרִי, דְּהָא אִינוֹן סְלָקִי וְסְהָרִי קְמִי מִלְכָּא כִּי הָרִי אֲצִלֵּם עוֹמְדִים אֵלּוֹ הַעֲדִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה וּמִשְׁגִּיחִים וְרוֹאִים אֶת כָּל מָה שֶׁהֵם עוֹשִׂים וְאִחֲ"כ הֵם אוֹמְרִים וּמַעֲדִים אֶת הַדְּבַר לְמַעְלָה מֵאֲחֵר שֶׁהֵם עוֹלִים וּמַעֲדִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה. וְהָאִי סְנִטִירָא קָאִים קְמִי מִלְכָּא, וְתִבְעֵי דִינָא, פְּלוּנִי עֶבֶר דִּינָא, פְּלוּנִי עֶבֶר כְּךָ. וְהָא הָכָא סְהָרִי וְזֶה הַשּׁוֹטֵר הַמְקַטְרֵג עוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהוּא תוֹבֵעַ אֶת הָרִדִין וְאוֹמֵר פְּלוּנִי עֶבֶר עַל הָרִדִין וּפְלוּנִי עֹשֶׂה עֶבֶרָה כְּזֹאת וְהָרִי הַעֲדִים נִמְצָאִים וּמַעֲדִים עַל כָּךְ. וְיָדַע דְּקָדְשָׁא בְּרִיד הוּא לֹא שְׁאִיל לֹזֵן, לִית לֹזֵן דְּשׁוֹ לְסְתֵרָא. בְּדִין אִינוֹן סְהָרִי סְתֵרָא וְכָל עוֹד שֶׁהַקָּבִ"ה לֹא שׁוֹאֵל אֶת הַעֲדִים אִין לְהֵם רְשׁוֹת לְהַעֲדִיר וְרַק אַחֲרֵי שֶׁשְׁאֵלֵם הַקָּבִ"ה אִזְ הֵם מַעֲדִים אֶת הַעֲדוֹת.

בשעת הדין העדים מעידים והסופרים כותבים באש שחורה ע"ג אש לבנה

וְכָלֹא אֲכַתִּיב קְמִי מִלְכָּא בְּפִתְקָא וְהַכָּל כְּתוּב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה בְּפִתְקֵי בְּסוֹד נִכְתָּם עוֹנֵךְ לִפְנֵי (רמ"ק). בְּכִי מִלְכָּא אִית חֵד הִיכְלָא. הִיכְלָא דָּא מְלִיא אִשָּׁא חוֹדְרָא, וְהָאִי אִשָּׁא מִתְגַּלְגֵּלָא בְּפִלְקָא, וְלִהִיט שְׂבִיבִין וְהָאִי לֹא פְּסִיק לְעֲלָמִין וּבְכִית הַמֶּלֶךְ יֵשׁ הִיכַל אֶחָד שֶׁהִיכַל הַזֶּה הוּא מֵלֵא בְּאֵשׁ לְבָנָה מִצַּד הַחֲסָדִים וְאוֹתָהּ הָאֵשׁ הִיא מִתְגַּלְגֵּלָה בְּעִיגוּל וְנִיצְצוֹת שֶׁל אֵשׁ מִתְלַהֲטִים מִמֶּנָּה וְאוֹתָהּ הָאֵשׁ לֹא פוֹסֶקֶת לְעוֹלָמִים. לְגוֹ הָאִי הִיכְלָא, אִית הִיכְלָא אוֹרְחָא. מְלִיא אִשָּׁא אוֹכְמָא, דְּלֹא פְּסִיק לְעֲלָמִין וּלְפָנִים מִזֶּה הִיכְלָל יֵשׁ הִיכַל אַחֵר מֵלֵא בְּאֵשׁ שְׁחוּרָה שֶׁל הַדִּינִים מִצַּד הַגְּבוּרוֹת וְהִיא אִינֶה פוֹסֶקֶת לְעוֹלָמִים. תְּרִין סוֹפְרִין קִימִין תְּרִיד קְמִיָּה מִלְכָּא. בִּשְׁעָתָא דְּדִינָא, סְהָרִין כָּל סְהָרִי קְמִי מִלְכָּא. אִינוֹן סְהָרִין (נ"א סוֹפְרִין) נְטִלִין מִהָהוּא פִלְקָא דְּאִשָּׁא חוֹדְרָא, וְכַתְבִּי עַלִּיהַ בְּהָהוּא אִשָּׁא אוֹכְמָא וּשְׁנֵי סוֹפְרִים עוֹמְדִים תְּמִיד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה וְהֵנָּה בִּשְׁעָתָא הָרִדִין מַעֲדִים כָּל הַעֲדִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִזְ אוֹתֵם הַסּוֹפְרִים לּוֹקְחִים מִעִיגוּל שֶׁל הָאֵשׁ הַלְבָנָה וְכוֹתְבִים עֲלֵיו אֶת הַעֲדוֹת בְּאוֹתָהּ הָאֵשׁ הַשְּׁחוּרָה.

אם חוזרים בתשובה הפתקים נקרעים

וּבְדִין מִלְכָּא אַחֲמִיץ דִּינָא, עַד זְמַנָּא יִדְעָא, דְּלֵמָּא בִּין כְּךָ וּבִין כְּךָ יִתְדְּרוּן בְּתִשְׁבּוּכָה וְאִזְ הַמֶּלֶךְ הַקָּבִ"ה מַעֲכָב אֶת גּוֹר הָרִדִין עַד זְמַן יְדוּעַ, שְׁאוּלִי כִּין כְּךָ וּבִין

היה אומר, שספר זה הכל כלול בו, ודברי תוכחתו היוצאים מעומק הלב, יורדים חדרי כטן ופועלים על לב הלומדים בו. המחבר הקדוש אף הוא העיד על חיבורו באומרו: "כי מי האיש החפץ להיות מזומן לחיי העוה"ב, יקיים מילי דספר 'פלא יועץ' להיות שלם בכל מידה טובה והנהגה ישרה".

לימוד זה, מתוך הספר "ראשית חכמה", היה מסתיים בזמן צאת השבת לפי שיטת רבינו תם, שכידוע רבינו זיע"א היה מקפיד על קדושת השבת

רבינו מרדכי שרעבי בביתו

מאוד. לאחר לימוד זה היו מתפללים ערבית של מוצאי שבת קודש, ולומדים מעט בספר הקדוש "דעת ותבונה" למו"ר רשכבה"ג בעל ה"כץ איש חי" זיע"א, ואז היה הציבור הולך לביתו לשלום.

אמר מורנו הרב שליט"א: "אספר לך ידידי כמה פועל לימוד הזה"ק וסודות התורה, גם כשהאדם לא מבין אלא קורא בגירסא בלבד. וכך שמעתי מפי מו"ר הגאון הגדול המקובל האלוף ראש ישיבתנו, מוה"ר מרדכי שרעבי זצוק"ל, שסיפר לנו כאשר למדנו באחד ממוצאי שבתות בלימוד הספר הקדוש

עם חכם עובדיה

שרפי קודש

דווקא מתאימה לו מאוד. בסוף, אחר זמן מה מחתונתו, סבל מכאלה קשיים גדולים עם אשתו, עד שהוכרח לגרשה.

ועוד היה מעשה, באחד ששאל את רבינו על איזו בחורה, ואמר לו רבינו שאין זה השידוך שלו, אלא בעוד כך וכך ימים, יציעו לו בחורה בשם פלונית בת פלוני, והיא הזיווג המיועד לו. וכך היו מעשים שבכל יום.

הוסיף מורנו הרב שליט"א: גם חמותי הצדקנית שהייתה קשורה מאוד לרבנית לאה שרעבי והייתה מלווה אותה לדרשות שהייתה מוסרת לנשים צדקניות, ביקשה ברכה מרבינו מרדכי עבור שידוך לבתה, אמר לה הרב שרעבי "הבת שלך תתחתן עם הבן שלי". חמותי התביישה לשאול לפשר הדבר ולא הבינה את דברי הרב, שהרי ידוע שלרב שרעבי לא היו ילדים. אולם לאחר שכיתה השתדכה עימי ובס"ד נכנסנו בכרית הנישואין אמרה חמותי לרבנית לאה ע"ה שעתה מכינה היא את דברי הרב, לפי שהרב והרבנית היו קוראים לנו הילדים שלהם.

שיעור המוסר במוצאי שבת

בשיעור זה היו המגידים, אשר הופקדו לקרוא את דברי ה"ראשית חכמה", מו"ר הרב שרעבי, חסידא קדישא, יחד עם תלמידיו המובהק, זקן המקובלים רבינו שלום שמואל שליט"א. לאחר קריאתו, היה רבינו זיע"א מבאר כל מאמר ומאמר, ומחדיר בלב השומעים יראת שמים וחשק גדול ללימוד התורה, כשהוא מתבל את דבריו בסיפורי קודש ומילות התעוררות לקיום התורה והמצוות.

מלבד ספר "ראשית חכמה", היה רבינו ממליץ מאוד ללימוד מוסר מתוך הספר "פלא יועץ", שחברו הגאון המופלא ר' אליעזר פאפו זצוק"ל. הוא

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודש של מן הגאון המקובל חכם בנידו שמואל שליט"א על רבותיו חכמי ישראל 'שרפי הקודש' ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

מעשיות על רבינו מרדכי שרעבי זצוק"ל מייסד ישיבת נהר שלום

ובשביעית יצא לחופשי...

רבינו מרדכי שרעבי זיע"א קידש עצמו בעשותו 'תשובת הקנה'. שש שנים רצופות היה מתענה, עד שזכה למדרגת 'ובשנה השביעית יצא לחופשי

חינם' דהיינו חינם מיצר הרע, שיותר לא היה יצה"ר שולט עליו.

רבינו זיע"א, בכוח

קדושתו וצדקתו, ובכוח דביקותו בתורה הקדושה, היה רואה למרחקים עצומים ויודע עתידות עד לאחת. כמאמר חכמינו, 'איזהו חכם הרואה את הנולד', כל מי שהתיעץ בו היה כשואל באורים ותומים, וכל תשובה היתה חקוקה בסלע, מדויקת להפליא. רוח הקודש היתה מפעמת בקרבו, וידע לומר נסתרות ותעלומות אשר נסתרו מעיני בני אדם.

צופה למרחוק - שידוכים וזיווגים

לא פעם ניגשו לרבינו בחורים שהגיעו לפרק 'האיש מקדש' ובאו לשאול את פיו הקדוש על הצעת השידוך. וידע רבינו לומר בכירור אם זיווגם יעלה יפה, ומה יהיה עימם, הייטב או לא ח"ו, ורבינו היה עונה לכל אחד בדקדוק לפי ענינו.

מעשה היה באחד שהתיעץ עם רבינו על שידוך שהוצע לו, ואמר לו רבינו שלא כדאי לו להתחתן עם המוצעת לו. אולם, הלה לא שת ליבו, כי חשב שהיא

לזכות לגן עדן כמו השנתיים ימים שלמדנו יחד תורת הקבלה בספר הקדוש 'עץ חיים', ואין לך לשער ולתאר מה עושה ופועל לימוד זה בעולמות העליונים, אם לאדם עצמו הלומד, ואם על כללות עם ישראל. לכן בבקשה ממך תזכה את כל החכמים וכל החברים ותשדל אותם לעסוק בתורת הח"ץ בסודות התורה בזוה"ק, כי אפילו בגירסא בעלמא בונה עולמות ועושה פירות ופירי פירות.

אלהא דר' מדדכי עננו

הלימוד הזה כאן בעולם העליון, וזה מה שעזר לי יותר מכל מה שעשיתי כל ימי חיי". ואח"כ שאל אותו הרכ מתי חבוא הגאולה, ואמר לו, "קרוב ולא קרוב" - כלומר, אם ילמדו זוה"ק וסודות התורה, הגאולה קרובה מאוד ותהיה ברחמים.

הרי לפניך חביבי, - המשיך צמורינו הרכ - שלמוד הזוה"ק מרומם מכל לימוד, וזה שעזר לו בעולם העליון. ואם לא די לך בזה, אביא לפניך ג"כ מה ששמעתי מהרב הגדול רבי יעקב הראיה שליט"א ששמע דבר זה מפי אבותיו, שזקנו החכם השלם המקובל האלהי כמוה"ר שלום הראיה זצוק"ל, שהיה ראש מקובלי "בית א-ל". אמר לו חמיו הרה"ג הדיין המצוין, ראב"ד חאלב, כמוה"ר יצחק לבטון זצ"ל בסוף ימיו, שכל ימיו הוא למד רק נגלה וכעת הוא רוצה ללמוד גם תורת הסוד. שאלו, "מה נלמד?" והלה השיבו, "הטוב ביותר שנגלם 'עץ חיים'. וכך היה, כמשך שנתים עסקו כל היום כולו בספר הקדוש 'עץ חיים', יום יום, ולאחר שנתים עשו סיום עם סעודה חשוכה והיו שמחים מאוד.

רבינו זיע"א

סיפר אחד מתלמידי רבינו, שהיה רגיל ללכת ליישובי הקסטל למסור שיעורי תורה ולזכות את הרכים, שפעם אחת בחזרתם לירושלים עיה"ק, בירידה מהקסטל, אמר להם לפתע הנהג שאין בלמים ברכב וכי לא נותרו להם אלא רגעים ספורים...

אמר להם תלמיד רבינו זיע"א, "תגידו כולם 'אלהא דר' מדרכי שרעבי עננו!' מיד באמרם קן, ראו כולם את דיוקנו של רבינו עוצר את הרכב בשתי ידיו, וקידוש ה' עצום נעשה מזה. כשהגיע התלמיד לביתו של הרב, לספר לו על הגם שנעשה עימם, אמר לו רבינו: "ידעת בני, ידעתי, ועמדת עליכם בתפילה".

לאחר תקופה קצרה נפטר רבי יצחק לבטון זצ"ל לחיי העולם הבא, ובא בחלום לחכם שלום הראיה זצ"ל, ואמר לו, "ידע לך, כי כל מה שלמדתי כל ימי חיי והייתי דיין ועסקתי יומם ולילה בתורה, לא עזר לי בשמים

שרפי קודש

במערות המכפלה

"ראשית חכמה", שראה בחלום את רבי יצחק כהן זצ"ל - שהיה אחד מחכמי הכורדים בשכונתנו, והיה חסיד וצדיק ירא שמים וגרים באורייטא תדירא (גם את בנו הכרנו וגם הוא היה תלמיד חכם גדול שלמד בשיבת "פורת יוסף"). ובסוף ימיו, היה בא ללמוד אצל מורנו ורבינו, והיה יושב בשיעורים של "עץ חיים" ושער הכוונות, אבל מכיוון שלא עסק בתורת הח"ץ ורק עתה בעת זקנותו בא, היה רק שומע, והיה אומר, "עוד קצת ואני אתחיל להבין". וכך ישב שנתים וחצי, ואח"כ נפטר לחיי העולם הבא.

וכאמור בא רבי יצחק כהן בחלום למו"ר, והרכ שאל אותו בחלום, "רבי יצחק מה המצב למעלה?" ואמר לו, "כבוד הרב, דע לך שכל מה שזכיתי ללמוד כל ימי חיי ולסגל תורה ומצוות ומעשים טובים, לא עזר לי בשמים כמו השנתיים וחצי שישבתי לשמוע תורת הסוד בלי להבין. אין לתאר ולשער מעלת

חצר ביתו של רבינו זיע"א

היכל מרן הבית יוסף

הלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

הלכות תקיעת שופר

שלוש כוחות שהם קצת יותר ארוכים מהשלוש קולות של תרועה, כלומר כל שבר עשוי משני כוחות, ושיעור התקיעה היא באורך של שלוש כוחות הכי קצרים, נמצא שאם יעשה בשברים כל שבר שיעור של ג' כוחות הרי זה ככלל תקיעה ופסול, ואם יעשה רק כח אחד הרי זה ככלל תרועה ופסול.

ולכן כתב בשו"ע (שם) על שיטת רש"י שאסור להאריך בשברים יותר מבתקיעה כיון שנמצא שעושה ג' תקיעות, [אבל בתקיעה יכול להאריך כמה שירצה], כגון שבחצי שניה אפשר לעשות ג' קולות קצרים שהם התרועה, [והוא השיעור של תקיעה כיון שתקיעה כתרועה], אם יעשה את בשברים כל שבר באורך של חצי שניה נמצא שעושה ג' תקיעות, [כיון ששיעור תקיעה הוא בשיעור של ג' תרועות] [ולדעת האורלי"צ (שם), ובהליכות מועד (פ"ד אות ז), ג' כוחות הם פחות מחצי שניה כיון שבשני יש שיעור של ט' כוחות] [ויש מחלוקת גדולה בענין]

אבל שיטת תוס' היא: ששיעור התרועה היא ט' קולות קטנים, ושיעור התקיעה היא גם באורך של ט' קולות קטנים, ושיעור השברים הוא כל שבר הוא ג' כוחות.

ובתשר"ת התקיעה יותר ארוכה מתשר"ת כיון שהתקיעה היא באורך התרועה ובתשר"ת שעושים גם תרועה וגם שברים כיון שיש ספק מהי התרועה האם שברים או תרועה, ממילא גם התקיעה היא באורך של שניהם מספק, והיא שיעור של שמונה עשרה כוחות.

עוד כתבו הרמב"ן והרשב"א שאין להאריך בתרועה יותר מדי, כיון שאם הוא יאריך הוא יצטרך להאריך יותר גם בתקיעה, כגון את התרועה הוא עושה עשרים כוחות צריך לעשות עשרים ותשעה כוחות בתקיעה של תשר"ת, וכן אין לקצר מט' קולות שאם חסר אפילו כוח אחד לא יצא ידי חובת שיטת התוס'.

מבואר בשו"ע (סי' תקצ סעי' א - ב) וז"ל: "כמה תקיעות חייב אדם לשמוע כר"ה תשע, לפי שנאמר: תרועה ביובל ובר"ה ג' פעמים, וכל תרועה פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה, [שהם] תר"ת [תקיעה, תרועה, תקיעה], תר"ת, תר"ת, תרועה זו האמורה בתורה, נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה, או אם היא מה שאנו קורים שברים, או אם הם שניהם יחד, לפיכך, כדי לצאת ידי ספק צריך לתקוע תשר"ת ג' פעמים, ותשר"ת ג' פעמים".

כלומר מדאורייתא היינו צריכים לשמוע כר"ה רק תשע תקיעות, כיון שנאמר בתורה ג' פעמים תרועה, וכל תרועה יש תקיעה פשוטה לפניו ולאחריה, אלא שחז"ל הסתפקו מהי תרועה של התורה, האם מה שאנחנו קוראים תרועה, או מה שאנחנו קוראים שברים, או שניהם יחד, לכן תקנו חז"ל שצריכים לשמוע ג' פעמים תשר"ת, שהם תקיעה פשוטה, תרועה וגם שברים מספק, ועוד תקיעה פשוטה לאחריהם, וכן לשמוע ג' פעמים תשר"ת, וכן ג' פעמים תר"ת.

כמה הם שיעור התקיעות?

ועוד מבואר בשו"ע (סעי' ג) מחלוקת כמה השיעור של התקיעות, ו"א (רש"י) ששיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה הוא ג' כוחות ו"א (תוס') ששיעור תרועה ט' כוחות, והכלל בשו"ע שכל פעם שהשו"ע מביא ו"א ו"א שני, הלכה כה"א השני, וא"כ כאן הלכה כחוס' וכן המנהג לעשות כחוס'.

ונהגו בהרבה קהילות להחמיר לתקוע גם כשיטת רש"י, אמנם פשוט שמי שתקע רק כמו שיטת חוס' יצא ידי חובה, ודעת האורלי"צ (ח"ד פ"ה אות כ) שמספיק להחמיר את שיטת רש"י רק ביום הראשון שהוא דאורייתא, ויש שנהגו גם ביום השני לתקוע לשיטת רש"י ותע"כ.

שיטת רש"י היא: ששיעור התרועה היא ג' קולות כל שהם, כלומר ג' קולות הכי קצרים שאפשר, ושיעור השברים הם,

מעשר בירחזרי

שאלות אקטואליות מבית הרן
בענייני חושן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבירי מוסדותינו

חשובות מוגזמת

שאלה: איציק מנהל חברת בניין עם כמה צוותות של פועלים תאילנדים, סיכם עם מפעל לחומרי בניין שכל פעם שיצטרפו פועליו כלים או חומרי עבודה יקחו מהמפעל וירשמו ובסוף כל תקופה יבואו חשבו"ן ואיציק ישלם כל מה שפועליו נטלו. לאחר תקופה של חדשים שולח מנהל המפעל לאיציק חשבו"ן על חומרי הבניין והכלים שהפועלים התאילנדים לקחו ממנו ואיציק שראה את החשבו"ן המנופח טוען שלא יתכן שפועליו לקחו כל כך הרבה כלים וחומרים.

תשובה: איציק צריך לשלם לבעל המפעל כפי מה שטוען שהפועלים לקחו

הנימוק: פסק השו"ע (סימן צא א-ז) שבעל הבית שיש לו פועלים העובדים אצלו, וסיכם עם התנווני שהפועלים יפנו אליו בסוף היום ויגבו ממנו סך מסוים עבור העבודה, ואחר כך בעל הבית יחזיר לתנווני מה שנתן להם, ולאחר תקופה פנה התנווני לבעל הבית ואומר לו שילמתי לפועלים את התשלום שביקשת והפועלים טוענים שלא קיבלו את התשלום, ישבע התנווני ששילם להם וישבעו הפועלים שלא קיבלו את התשלום ובעל הבית צריך לשלם לשניהם, גם לתנווני וגם לפועלים.

אבל אם בעל הבית לא סיכם עם התנווני כמה ליתן לפועלים אלא אמר לו "תן להם מה שצריכים", אם אין הפועלים לפניו או מותו, התנווני נאמן לומר: כך וכך נתתי להם ונטל מבעל הבית בלא שבועה. והדיוק הרמ"א ש"א דאף אם הפועלים לפניו והתנווני נתן להם יותר משכר, הואיל ולא נתן קצבה כמה יתן להם, הרי התנווני נשבע ונטל. ובגידון שלנו שהפועלים הם תאילנדים נראה יותר שנחשבים כאינם לפנינו כי אין הם נאמנים אע"פ שהם לפנינו ולפי"ז פשוט השו"ע שהתנווני נאמן לומר כמה נתן ונטל בלא שבועה. ואף שהסמ"ע כתב שגם השו"ע מודה שצריך התנווני לישבע עכ"פ שבועת היסט אבל הש"ך פליג עליה וכן נראה פשט השו"ע שכתב "נטל בלא שבועה".

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אחרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

לא בשמים היא

"ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואוזניים לשמוע עד היום הזה" (דברים כט, ג), וכתב רש"י - "שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר תורה לבני לוי כמו שכתוב בפרשת וילך "ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי" (דברים לא, ט), באו כל ישראל לפני משה ואמרו לו: משה רבינו, אף אננו עמדנו בסיני וקבלנו תורה וניתנה היא גם לנו, ומפני מה אתה נותנה ומשליט את בני שבטך עליה, ויאמרו לנו מחר בני לוי לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. **ושמח משה על הדבר, ועל זאת אמר להם "היום הזה נהיית לעם", היום הזה הכנתי שאתם דבקים וחפצים במקום"**.

משמע מפירושו רש"י, שרק ברגע שאתה מבקש ורוצה וחפץ בתורה, אז נעשית חלק מעם ישראל, רק אז מקבלים עיניים ואוזניים לראות ולשמוע, בלי רצון בקבלת תורה אין דעת, אין כלום. רק כשמבקשים תורה זוכים בה, בלי לדעותה ממש בכל ליבו היא שייכת לכאורה לאנשים אחרים, היא שייכת לשבט לוי, רק ברגע שנלחמת כדי להשיגה אז היא שייכת גם לך.

איתא בקידושין (סו.) "תורה מונחת בקרן זוית כל הרוצה ללמוד יבוא וילמוד" - כתר מלכות זכו בו שושלת בית דוד בן ישי בלבד, כתר כהונה לאהרון ובניו, אבל כתר תורה כל הרוצה ליטול יבוא ויטול, לא רק מלך או כהן אלא אפילו ממזר ופסול. ויש אם כן לשאול, אם התורה ניתנת ושייכת לכל אחד, מדוע הגמרא מדיגישה שתורה מונחת בקרן זוית, היה לכאורה לומר "תורה מונחת באמצע החדר" כי ניתנת היא לכל מאן דבעי? אלא רוצה הגמרא להודיע לנו, **כי כדי לקבל תורה צריך להתאמץ ולחפש אותה, את התורה כל אחד יוכל לקבלה אבל רק מי שיתאמץ וילך ויבקשה בנרות בקרן זוית בקרנות הכית ובפינות אז מוכיח הוא כי רוצה אותה בכל ליבו, והוא זה שיהיה ראוי לה.**

אומרים חז"ל: התורה ניתנה דווקא בהר סיני מפני שהוא הר נמוך מפני שמקום שלא שייך בו גבוהות הוא המקום הראוי להשראת התורה. ויש לשאול, מדוע אם כן ניתנה בהר? ואפילו שהוא נמוך ואין בו גבוהות, אבל ככל אופן הוא "הר", ויותר היה מסתבר לקבל את התורה בעמק? ונכון שלפי פשוטם של דברים ההר שימש מקום שהכל צופים בו, אבל אומרים חכמי המוסר שבא הדבר ללמדנו שלא נותנים תורה בעמק כי לא יורדים לתורה, כדי לקבל תורה צריך לטפס צריך להתאמץ ולעלות.

איתא בשבת (פח:) אמר רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום לקבל תורה, אמרו מלאכי

להתעשר, כך עשה במשך כמה ימים. שר הצבא הבחין שמדי יום מופיע איש יהודי הולך שחוח עטוף כיגון ומתכוון בצער בגשר ובחיללים, החליט שעליו לבדוק את פשר הדבר, קרא שר הצבא לר' אייזיק ושאלו אמור נא לי יהודי מה הנך מחפש כאן? ולמי אתה ממתין זה כמה ימים? סיפר לו ר' אייזיק את דבר החלום אודות האוצר הטמון תחת הגשר, ואשר בעקבותיו הטריח עצמו לבוא לכאן מרחק רב. בשמוע שר הצבא את דבריו פרץ בצחוק רם, ואמר לו האם בגלל דברי חלום שאין בהם ממש הטרת את עצמך לבוא דרך ארוכה כל כך, אין זה יאה לאדם שכמותך להאמין לדברי חלומות, הנה גם אני חלמתי שאומרים לי שאסע לעיר קראקא ושם בביתו של יהודי בשם ר' אייזיק, מתחת לתורו טמון אוצר גדול, ובכן האם יעלה בדעתי לנסוע עקב דברי חלומות אלה לקראקא?! כאשר שמע ר' אייזיק דברים אלו הבין שעיקר בואו לפראג כדי לשמוע מהשר שהאוצר אינו בפראג אלא בתוך ביתו. מייד חזר לביתו חפר מתחת לתורו ומצא את האוצר והתעשר עושר גדול, ובנה בית כנסת הנקרא עד היום על שמו ועל קיר בית הכנסת חרוט מעשה זה.

המסר הנלמד ממעשה זה הוא רעיון דידן, שאין האוצר רחוק כל כך מהאדם אלא קרוב אליו מאוד בתוך ביתו, רק צריך הוא לקבל על עצמו ולהתאמץ כל כך ולנסוע מרחק רב "עד פראג" כדי להשיג, ואז יוכל לקבל ולזכות באוצר הנכסף, ואילו אדם שלא יהיה מוכן ליתן מעצמו לנסוע ולהשקיע כל כך, עבורו האוצר יישאר רחוק ממנו במרחק רב. וה"ה לתורה רק מי שיהיה מוכן לנסוע ולהשתדל עבורה ימצא שהיא באמת קרובה אליו, אבל מי שלא יהיה מוכן לטרוח עבורה עבורו היא רחוקה מאוד בשמים ומעבר לים.

הסכא מקלם מסביר את הפסוק "יהיב חוכמה לחכמן" (דניאל ב) - מיהו זה החכם שנותנים לו חכמה? זה שמבקש ורוצה את חוכמה, לא כל אחד זוכה אלא זה שמבקש ועושה דבר למען הדבר. יעקב אבינו זכה בכבודה ובעבודת בית המקדש מפני שויתר על "האדום האדום הזה", צריך להפסיד משהו כדי להרוויח. בגמרא ראש השנה (טז.) "אמרו לפני בראש השנה מלכיות כדי שתמליכוני עליכם" - ביאור, כדי להמליך את הקב"ה עלינו צריך לומר מלכיות, על ידי ההמלכה שלך הקב"ה ימלוך עליך, בלי שתמליך את הקב"ה עליך אפילו רק כדיבורים בלבד הוא יהיה מלך עליך אבל בלי שום פעולה מצידך הוא לא ימלוך עליך.

בראש השנה נשפך שפע רב, צריכים אנו להכין כלים כדי לקבל שפע זה, זהו ההשתדלות שלנו, ההרדור תשובה, חרטה קבלת מעשים, ביטול כל הרצונות שלנו מדברים שהם ענייני העולם הזה, ורצון עז רק לעניינים רוחניים וקרבנות ה', דברים אלו הם הכלים לקבל את השפע היורד בשנה החדשה. ה' יזכנו.

השרת מה לילד אשה ביננו, אמר לך לקבל תורה בא, אמרו לפנינו, חמדה גנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבע דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקשה ליתנה לבשר ודם, אמר לו הקב"ה למשה החזר להם תשובה, אמר לפנינו משה, רבונו של עולם מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שכפיהם, אמר לו הקב"ה אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה, אמר מה כתיב בה "אנכי ה' אלוך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", אמר להם למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם, תורה למה תהא לכם. שוב מה כתיב בה "לא יהיה לך אלקים אחרים", בין העמים אתם שרויים שעובדים עבודה זרה. שוב מה כתיב בה "זכור את יום השבת לקדשו", כלום אתה עושים מלאכה שאתם צריכים לשבות. ושוב מה כתיב בה "לא תשא", משא ומתן יש בניכם. שוב מה כתיב בה "כבד את אביך ואת אימך", אב ואם יש לכם. שוב מה כתיב בה לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, קנאה יש בניכם יצר הרע יש בניכם, מיד הודו לו.

באמת מפליא, מדוע התווכחו המלאכים עם משה, והרי כל התורה שייכת לבני אדם עבור תיקון המידות בעולם גשמי זה שעל פני האדמה. "לא בשמים היא", אם כן מדוע לא רצו המלאכים ליתנה למשה, מדוע רצו לשורפו. אלא צריך לדעת: תורה לא מקבלים סתם ככה, משה צריך להילחם עבורה להתאמץ כדי לזכותה, להראות שהוא רוצה בה ממש ומוכן להילחם במסירות נפש כדי להשיגה, וזהו ההוכחה שהתורה שייכת לך.

מפורסם וידוע הוא המעשה על יהודי בשם אייזיק מעיד קראקא, שחלם שכדאי לו לנסוע לפראג לסור לסביבות ארמון המלך, לחפור תחת הגשר המוליך אל הארמון, ושם ימצא אוצר גדול. נסע ר' אייזיק לפראג וכאשר הגיע לשם הלך מיד אל הגשר הסמוך לארמון, ובתקרב ראה כי המקום מוקף על ידי חיילים רבים הנצבים על משמרתם יומם ולילה ומונעים מבני אדם להתקרב אל הגשר, הצטער ר' אייזיק על אשר הטריח את עצמו לבוא ממרחק רב בחינם, ועתה עליו לשוב לביתו בידים ריקות. מרוב צער שוטט במשך כל היום בסביבות הגשר כשהוא שקוע במחשבות והרהורים על חלום העושר שגנז. למחרת שוב חזר אל המקום שבו קיווה כל כך

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

יניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנצחות

מיכאל בן ציפורה

מאיר בן מדי

ימיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים - פרשת כי תבוא

"מי ימצא את הסודות החבויים?"

"התבוננו היטב בתמונה: תגלו 15 פריטים מסתתרים המסמלים מצוות ומידות טובות!"

הפריטים שעליכם לחפש:

מפת עולם - דע לפני מי אתה עומד - השגחה על כל העולם.
 סולם קטן - התקדמות הדרגתית בעבודת ה' ומידות.
 זכוכית מגדלת - בחינת המעשים והזהירות בפריטים הקטנים.
 שטר כסף קרוע - העולם הזה זמני וחסר שלמות - העיקר ההכנה לעולם הבא.
 שרשרת מפתחות - המצוות הן המפתחות להיכנס לעולם הבא ולאבות בשכר.
 לב זהב קטן - מידות טובות ולב טהור - עיקר מעלת האדם.
 כוס מים - עשיית חסד והשקיעה אחרים - עזרה לזולת בפשטות.
 שופר קטן - קריאה להתעוררות ולעשיית תשובה.
 חבל קשור - קשר אמיני בין אדם לחברו ובין האדם לבוראו.
 משקפת - ראיית הנולד - לחשוב על תוצאות המעשים.
 נוצה לבנה - טוהר מידות ונקיות לב.
 לוחות ברית קטנים - קבלת התורה וקיום מצוות מתוך קבלה גמורה.
 נר שבת - אור התורה והשכינה ששורה בבית יהודי.
 גביע כסף קטן - קידוש והבדלה - הבחנה בין קודש לחול, בין אור לחושך.
 שעון קטן - הזמן קצר והמלאכה מרובה - לנצל כל רגע בעבודת ה'.

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"בִּרְךְ פִּרִי בִטְנֶךָ וּפִרִי אֲדָמָתְךָ וּפִרִי הַבְּמָתָךְ שֶׁגַר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרֹת צֹאנֶךָ" ילדים יקרים, בתמונה שלפניכם רואים את הברכה והשפע שהקב"ה מברך את ישראל האם תוכלו למצוא 15 הבדלים שמסתתרים בין התמונות? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

פרשת פינחס

דברי תורה

דרך אודו של הרשב"י

בזוהר הקדוש

פרשת פינחס

בזאת". ואף על פי שהנסיון אסור מדין התורה שאין לומר: אעשה מצוה פלונית כדי שאצליח בנכסים, שכן אמר הכתוב: (דברים ו, טז) "לא תנסו", כבר אמרו רז"ל: (תענית ט א) חוץ מזו, שנאמר: (מלאכי ג, י) "הביאו את כל המעשר וגו', שהנסיון בו מותר. וכן בשני כתובים אלו שהם נסיון ולא תנאי, שלא אמר "אם תכבד את ה' מהונך וימלאו" וגו', הא למדת שהנסיון אף על פי שהוא אסור מדין התורה, בענין הצדקה והמעשר הוא מותר.

ובמדרש: (תנחומא ראה יב) כבד את ה' מהונך, ממה דהניך, כלומר מכל מה שהוא מהנה אותך ונתן לך יתרון על שאר בני אדם יש לך להודות לפניו ולתת כבוד לשמו, כגון מי שראה בעצמו שיש לו קול ערב ראוי לו לכבד בו את הש"י שיגן ויתפלל לפניו, ונשמע קולו בבאו אל הקדש, ובלבד שיכיון בקולו לכבוד הש"י לא לכבוד עצמו שישבחוהו בני אדם, שאם עשה לכבוד הש"י עליו הכתוב אומר: (שיר השירים ב, יד) "השמיעני את קולך", ואם לכבוד עצמו עליו הכתוב אומר: (ירמיה יב, ח) "נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה". וכן אם היה סופר ראוי לו שיכתוב ספרים לכבוד הש"י, ואם זכה לכתוב ספר תורה בידו הנה שכרו עד שמים יגיע, שכבר אמרו רז"ל: (מנחות ל א) כתבו מעלה עליו הכתוב כאלו קבלו מהר סיני. וכן אם היה יודע לאמן את ידו במצות מילה ראוי לו שיתמיד במצוה הנכבדת הזו שנכרתו עליה (י"ו) [שלוש עשרה] בריתות, וכן בכיוצא באלה שכלן הן פעולות נבחרות ולכבוד הש"י, חן ותפארת לעושיהן. ומראשית כל תבואתך, נקראו ישראל "ראשית", שנאמר: (ירמיה ב, ג) "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה", וראויין הם להכיר ולדעת את הש"י שהוא ראשית כל ראשית, ולכבדו מראשית כל תבואותיהם, וזאת כוונת התורה במצות הביכורים שהם "ראשית" שהתורה חייבה לישראל שנקראו "ראשית" ללכת אל המקום שהוא ראשית שכלולו של עולם, שנאמר: (תהלים ג, ב) "מציון מכלל יופי", מציון נשתכלל יפיו של עולם, ולתת אל הכהן שהוא ראשית העבודה, ראשון למשרתי הקדש, ולהביא אליו בכורים מראשית כל פרי האדמה.

הנתינה לכבוד ה' בשמחה ובאהבה שלימה ובהרגשה של זכות גדולה ליתן ממה שחננו ה', וכמו שבשעה שעושה אדם עסקה גדולה של רווח עצום, הרי הוא שמח וטוב לב, כך בשעת נתינתו לצדקה הריהו שמח וטוב לב על ההזדמנות הגדולה והזכות לקיים מצווה ועיסקה טובה זו.

וכתב רבינו בחיי בריש פרשתנו על הפסוק כבד את ה' מהונך ומראשית כל תבואתך, וימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו. (משלי ג, ט - י). וז"ל: שלמה המלך ע"ה הזהיר אותנו בכאן על מדת הבטחון, ובא להודיע שיכבד האדם מהונו להקב"ה, ולא תרע עינו בו כי יפזר ויתן לאביונים, אבל יבטח בשי"ת כי בגלל הדבר הזה יברכהו בכל מעשה ידיו, ואין לו לחשוב שבסבת הפזור הזה יחסר הונו, כי כן אמר שלמה: (משלי כח, כז) "נותן לרש אין מחסור", אך יש לו להאמין באמת כי ה' יתעלה יוסיף עליו, כי כן אמר: (משלי יא, כד) "יש מפזר ונוסף עוד", ועוד אמר: (משלי י, ב) "לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות". יאמר: **כי יתרון ההון, המקובץ מן הגזל והחמס לא יועיל, והחסרון שיחסר לצדקה יועיל לו כי תצילנו מן המות,** וזהו שאמרו רז"ל: (כתובות סו ב) מלח ממון חסר, ואמרי לה חסד. וכיון שכן ראוי לו לאדם שיחסר מממונו לכל דבר מצוה וקניני המעלות, ובפרט במצות הצדקה, כי הנותן צדקה לעני להקב"ה נותנה, וכן הנותן להקב"ה משלו הוא נותן לו, וכן אמר דוד ע"ה: (דברי הימים - א כט, יד) "כי ממך הכל ומידך נתנו לך", ועל כן אמר שלמה בכאן: כבד את ה' מהונך. ולשון "הון" כולל כל מיני הספוק שאוצרים באוצרות, והוא מלשון: (תהלים קיט, יד) "כעל כל הון", (משלי ל, טז) "ואש לא אמרה הון", כי לא תשבע האש מלשרוף כל זמן שתמצא גוף מקבל השרפה, או לפי המדרש על אשה של גיהנם, והכוונה: שאין ליסורי הרשעים בגיהנם סוף ותכלית.

ונראה ששני כתובים אלו עניינם נסיון: יזהיר שנכבד ה' מהונו כדי שימלאו אסמינו שבע, ולכך סמך לו מיד: וימלאו אסמך שבע וגו', אמר "וימלאו" כנגד "כבד", ואמר "ותירוש יקביך יפרצו" כנגד "ומראשית כל תבואתך", וכן כתוב: (דברים כב, ט) "ותבואת הכרם". וכן כתוב בענין המעשר: (מלאכי ג, י) "ובחננוי נא

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה, ולקחת מראשית כל פרי האדמה". ואמרו רז"ל אינו מביא אלא מן המובחר שבשדהו, זהו לשון "מראשית", מן המובחר, כמו: (עמוס ו, ו) "וראשית שמנים ימשחו", וכן בכל דבר מצוה או כל דבר שהאדם מקדיש ומקריב להקב"ה צריך שיהיה מן המובחר, וכן מצינו בהבל הצדיק שהביא קרבן מן המובחר: (בראשית ד, ז) "מבכורות צאנו ומחלביהן", ועל זה אמר: מראשית כל פרי האדמה, מן המובחר שבפירות אדמתו:

וכתב **הרמב"ם בהלכות ביכורים** (ד, טז - יז) כיצד מעלין את הבכורים לירושלים, מתכנסין אנשי מעמד שבעירות, עמהם, כדי שלא יעלו יחידים, שנאמר: (משלי יד, כח) "ברב עם הדרת מלך", ולנין ברחובה של עיר, ולא יכנסו לבתים מפני אהל הטומאה, ובשחר אומר הממונה: קומו ונעלה ציון אל ה' אלהינו, והשור של שלמים הולך לפניו וקרניו מצופות זהב, ועטרה של זית בראשו, להודיע שהבכורים משבעת המינין, והחליל מכה לפניו עד שמגיעין קרוב לירושלים, והם הולכים בכל הדרך וקורין: (תהלים קכב, א) "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך", ולא היו מהלכין כל היום אלא שתי ידות ביום, הגיעו לקרוב לירושלים שלחו לפניו שלוחים להודיע לאנשי ירושלים, ומעטרין את בכוריהם ומפרכסין אותן, ואם היה בהן לח ויבש מניחין את הלח מלמעלה, והפחות והסגנים והגזברין יוצאין לקראתם מירושלים, לפי הבאין הן יוצאין, אם באו אנשים הרבה יוצאין לקראתם רבים ואם מעט מעט, וכשיכנסו כולן בשערי ירושלים יתחילו לקרות: (תהלים קכב, ב) "עומדות היו גלגלנו בשעריך ירושלים", וכל בעלי אומניות שבירושלים עומדין מפניהם ושואלין בשלומן: אחינו אנשי מקום פלוני בואכם לשלום, והן מהלכין בתוך ירושלים והחליל מכה לפניו עד שהם מגיעין להר הבית. הגיעו להר הבית נטל כל אחד סלו על כתפו ואומר: (תהלים קג, א) "הללויה הללו אל בקדשו", עד: "כל הנשמה תהלל יה הללויה", עד שמגיעין לעזרה הגיעו לעזרה דברו הלויים בשיר: (תהלים ל, ב) "ארוממך ה' כי דליתני", עד כאן.

ונמצא כמה מעלה גדולה לעשות את מצוות

בני־אדם גדול המקובלם האמן דני בנדיקו שמואל'י שליט"א

אשר שערי שמים פתוחים בהם לקבל התשובה והתפילה ומסוגלים לכפר פשע בעיניי הקדושה, ולסלק מעל האדם חבילות של צרות וקשיים, ומה גם בעתת כאלו שעם ישראל בדוחק, ואויבי ישראל מנסים להרס ראש ח"ו
לכן יתקיים בעז"ה

יעבוד לפני התיבה מורנו ורבנו המקובל

בניהו שמואלי

ההתיקון יתקיים אי"ה ביום שלישי כ"ג אלול (16.09) בשעה 13:00 בדיוק
בישיבת המייש"ד רחוב אורט ישראל 4 בת-ים

חש' לקבל את התענית ביום שני בחפזות מנחה ממוכח בסידורים | כיבוד קל' זגש בסיום התענית

לפרטים, וכן מי שאין באפשרותו להשתתף ומעוניין שיוכרז את שמו
ניתן להתקשר 03-5520004

יְהוָה רָצָה שְׂעוּבָה לְהוֹנֵן אֶת כָּל מַעֲשֵׂיוֹ וְלִשְׁנוֹ בְּהַשְׁמִיעוֹתָ שְׁלֹמֹה אֶת

ברכת השנה השש"ו

קח לך את הזכות היקרה להיכתב בארון הקודש

**להתברך בפתיחת ההיכל בכל שבת ושבת
למשך שנה שלימה!**

**ולהיות שותף מלא בזיכוי הרבים
ובפעילות הקדושה של הישיבה!**

בנוסף: זכות מיוחדת להתברך מפי מו"ר עט"ר

המקובל חכם רבי בנימו שמואל' שליט"א
בשעת רצון קדושה - מול קודש הקודשים!

זכויות בדרכת השנה

בתשלום חד-פעמי: ₪3,800

או בפריסה נוחה: 12×315 תשלומים

מכספי מעשור לכתחילה!

להרשמה ופרטים נוספים: משרד הישיבה - 03-5520004

בס"ד

תיקון הנפטרים זהו תיקון שעושים עבור נשמת הנפטר, כדי לזכרו ולרוממו בעולמות העליונים ולהעלותו מדרגה שבה הוא נמצא.

המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש "מעחת יהודה":

"אם היוורשים רצונם לעשות נחת רוח למת, להחשיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינה של גיהנם, שהוא נידון בהם, אין שום אופן, כי אם לשפוך שיח ותפילה בפני מלכו של עולם בעד המת ההוא. וייקבצו עשרה אנשים כשרים וידעי ספר ויעשו למת סדר תיקון...

ותיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרם
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהנום"

התיקון יערך אי"ה ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה
בהיכל ישיבתנו הקדושה

למסירת שמות 03-5520004 שלוחה 7

**למסירת שמות
באתר הישיבה**

בכל שבת קודש בישיבת המייש"ר
אורט ישראל 4 בת ים
מהשעה 14:00 – 15:30

! 3 1 0 0 4 - 1 2 1 4 5 4

שיעור
תהילים לילדים

פרסים • ממתקים • הפתעות

